

AUTHOR _____

NO. 4670

TITLE פסקי חינוך

RR _____

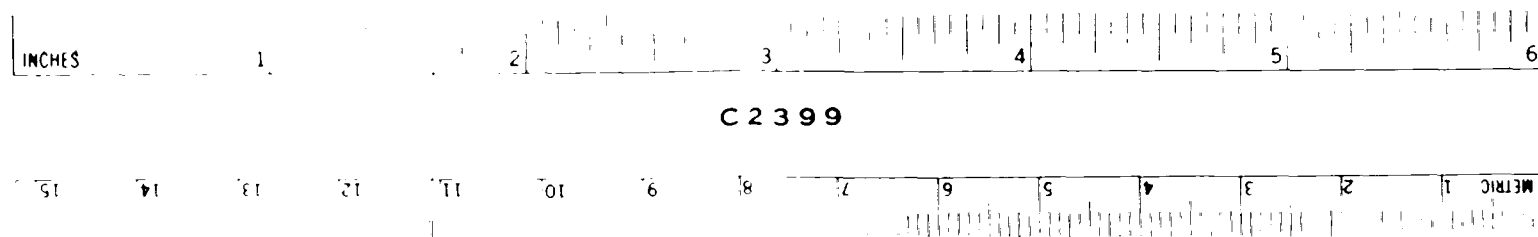
IMPRINT _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ENA 1550

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

4502 40

4502 40

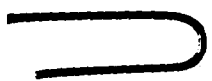
22

1550

הלכות
ועצות
נשים

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Handwritten text in Hebrew, consisting of several vertical columns of text, likely a list or index. The text is partially obscured by a large, dark, U-shaped mark on the left side of the page.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

...

...

U

...

ספר גדול תהנה
בוקר כל התפלות
יהיה חסד השייכות
ליש ליש מעזרת
המיוחדות לנישים
ולכל המאריעות

שכנופן

קהל

הרב ר' יצחק
בית המדרש
לילי ולום

מורחב

טולחדש כסליו שנת התקפה

הכנת נר לשבת

שמן לנר יהיה על יד הבעל

על יד הוא שהיה

נר של ענית לנשי עמא

בניא בתרווחא ורעותא

דשבת שהא יקרא עלאה

לכני קרישין היה

ויסגן שלמא בארעא

בניא לארהרא

רבינו בחיי דאוויה

המונה

יהי נעשה עשיית

נר שברית שהיה

כי נר מצוה ותורה

בשרגא הויין ליה

בשמן זית

אלה וישם לה שלום : יתקדשה כלבבך
וכל עצתך ימלא :

רבון כל העולמים גלוי וידוע

לפני פסא כבודך שאני

באתי להרליק נר של שבת או של

יום טוב [לקיים מצות פור] אי

באהבה ובנלה ובשמחת לבבך ב

כאשר צויתני : יהי רצון מלפניך

י אלהים אלהי ישראל שתשביע

אורה ושמחה וששון ויקר

וחן וחסד ורחמים ורצון וחיים

טובים וברכה ושלום לעליונים

ולתחתונים ותאיר לנו ולנפשוננו

ולרוחינו ולנשמותינו באור פניך

תִּסְאָגְרִים כִּי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים
 כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה
 אִוֶּר - אִוֶּר זֶה עֲלֵי צְרִיק יי אִוֶּר וְיִשְׁעֵי
 אִוֶּר וְיֵאָר לָנוּ אֲדִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ

יֵאָר פְּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה יֵאָר יי פְּנֵינוּ
 אֲלֵינוּ וְיִחַנְנוּ לְהַאֲוֶר הַגָּנוּז לְאוֹר
 הַחַיִּים שֶׁעָלִינוּ נֹאמַר וְיֹאמַר אֲדִים
 יְהִי אִוֶּר וְיֵהי אִוֶּר אֶמֶן סֵלָה וְעַד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֲדִינוּ מֶלֶךְ הַשְּׁלוֹם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לְהַדְּלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת [וְ שֶׁל

יוֹם טוֹב] : e dopo dirà

יְהִי הַצִּוּן שִׁיְהִיו בְּנֵי מֵאִירֵינוּ
 בְּתוֹרָה וּבְמִלְאֵת שְׂמַיִם :

קדי רצון מלפניך יי אלהי
אלהי ישרא שנתחונן לך
לאשי ולאבי ולאמי ולבני ולבנותי
ולכל קרובי ולכל ישראל חיים
טובים וארוכים בבריאות שלמה
בהצלחה מכל רע ובהצלחה בכל
טוב וזכרנו בזכירה טובה וברכה
ותקדנו בפקדנות ישועה ורחמים
ותברכנו ברכות גדולות ותשלם
ברכות בתינו בטובות רבות
עצומות ושכן שכינתך ביטנו
ולא יהיה בנו לא עקר ולא עקרה
לא שכל ולא שכולה לא אמוז
ולא אלמנה ולא יהיה בנו דברים

רעים כלל חסדכי להוליד בנים ובני
בנים חכמים ונבונים ויהועים אוהבי
ייראי אלדים אנשי אמת ^{קבע ידש} ביידיבקים
שיאירו עולמים בתורה ובמעשים
טובים ובכל מלאכת עבודת הנורא
ושמע נא את תחנותי בעת ובעונה
הזאת בזכות שרה ודבקה רחל
ולאה אמותינו והאר נרנע שלא
ידעך ולא יכבה לעולם ועד והאר
פניך ונושעה ובכל עמן ישראל
במהרה בדימינו אמן סלה וער
ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בני
רמה קרני בני רחב פי על איבי
כי שמחתי בישועתך ויאמר

כִּי כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר כְּאֵימִנו
אֲתַרְבוּ תִּזְכְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא
עֵתֶךָ מִפִּיכֶם כִּי אֲרַעְוֹת יֵי וְלֹא
נִתְכַנְּנוּ עֲלֵילוֹת : קֶשֶׁת גְּבוּרִים
חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזָרוּ חֵיל :
שִׁבְעִים בֶּלֶחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעְבִים
חֲדָלוּ עַד עֲקָרָה יֵלְדָה שִׁבְעָה
וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה : יֵי מִמִּית
וּמַחִיָּה מוֹדִיד שֶׁאֵל וַיַּעַל : יֵי
מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף
מְרוֹמִם : מִקִּים מַעֲפָר דָּל
מֵאִשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב
עִם גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחָלֶם
כִּי לֵי מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁוֹ
עֲלֵיהֶם

עֲלֵיהֶם תִּבְלֶה : רַגְלֵי חַסִּירֵינוּ
 יִסְמָךְ וְרַשְׁעִים בְּרוּשְׁךְ יִכְמוּ כִּי לֹא
 בָּצַח יִגְבֵר אִישׁ יְיָ יַחֲתוּ מִרִיבֶיךָ
 עֲלֵינוּ בְּשִׁמִּים יִדְעֶם יְיָ יֵדִין אַפְסֵי
 אֶרֶץ דִּיתָן עַל לִמְלַכְוֹתֵיהֶם קִרְן
 מִשִּׁיחֹו : אֲחֵלֶה נְנוּ אֵל בִּשְׁמֹ
 שְׁעֵבָה לַחֲנָה בַת־פִּלְתָּה כֵּן יַעֲנֶה
 אֹתִי בַת־פִּלְתָּה

הַפְּרָשָׁה

ראשית עריסותכם תתנו לכהן
 להניח ברכה לביתך

חלה della ברכה La

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֵי
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְצִוֵּנוּ לְהַפְרִישׁ חֵלֶה

dopo levato la ^{תורה} dirà la seguente

יהי רצון מלפני יי אלהינו ואלהינו
אבותינו שיבכה סגולת הנפש
חלה יתקן עין אם בלתי מוח שהביאה
מיתה על אדם הראשון שהיה
חלתו של עולם ובכח סגולת
זכות מצות הפרשת חלה בלע
הכות לנצח ומחה יי אלהים רמעה
מעל כל פנים ולהטח שבכה אל
ביתנו שתבורך עסתנו על ידינו
כמו ששרתה ברכה על ידי שרה
ורבקה רחל ולאיה אמותינו ויקמים
בנו מקרא שכתוב ראשית
עריסותיכם תתנו לכרן לתנוח

ברכה

בְּרִכְהָ עַל שִׁמְחָה אִמֵּן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

טְהוּרִים

חֲבִיבֵי עַלְיָם מֵיַם טְהוּרִים

טְהוּרֵתֵם

Quando ha da mutarsi dirà

מֶלְכִי וְאֶרֶץ אֶרֶץ הַרְחֵמִים

מִי יִמְלֹךְ וּמִי יִיכַל לְסַפְּרָם

מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה אֲשֶׁר הֵמָּה כִּתְבוּם

רַבָּה אֶתְּהָ יִסְרֹת אֶת חוֹרָה

אִם כָּל חַי הַשָּׁמַיִם שֶׁהִסִּירָהּ

אֶת בְּעֵלָהּ לְעֵבֹר עָלָהּ

רְצוֹנָה וְאִבֵּל סֵן הָעֵץ שְׁצוּיִת

שֶׁלֹּא לֵאכֹל מִמֶּנּוּ וְאֶת־הָ

אמרת

אמרת באה ובחמה מעצב תלוי
בנים ובעונתם על שנים סבלות
את הצער הזה ואורה נשים והוסרת
שלנו באה לנו פכובד ראש ופכל
מיני חולי , דבריד טובים ונאים
ונאמנים ודבר אחר ממנו לא ישוב
ריקם והנה לעת עתה היתתם
וסתי פכובד ראשי ובאנחות נפשי
והנני בפה מלא בתשואות חן חן
לשמך הגדול והקרוש וקבלתי אותה
באהבה וכתבה מאוהבי אוהב נאמן
פמוך וסבלתי ער הזמן הזה כראוי ו
זכרת לכל בית ישראל וכאשר אמרו
רבותינו זכרונם לברכה ועכשיו בא

זמן לנקות אחרי ערב זמן שכלתי יי
 יהי מדיצה ומקובל לפניך
 מעשי וטהרני עד זמן השבילה
 חפא ליטהר מסיעים לזו מן
 השמים יהיו לרצון אחרי
 פי והגיון לבי לפניך יי צור

ונאלי
Avertimento

Quando ha da tagliarsi le
 unghie deve avvertire di non tag-
 liarle in traversa ne sopra li
 abiti e specialmente quando
 ha d'andar a טבילה che e
 del scrupolo grande oltre che
 questo

questo può causare Dio si
guardi di abortire e il aver
tutta l'avvertenza sarà
sempre bene

Quando ha d'andar a ^{עולה} dirà prima

רבוננו של עולם ארתח
קדשת את עמך
ישראל מכל העמים וצוית אותם
לטהרם מטומאתם ולדהוין את
נפשם במים טהורים ויטהור
היום בא עת וזמן לטהר אותי
מכל טומאה שלי יי אלחי
זהי מרוצה ומקובל לפניך
הטהרה והרחיצה והטבילה

שאנפיה **כמהות** כמהרות
 כל הנשים הטהורות והצדקיות
 בכסת ישראל המטהרות והטובות
 בעת תענתה הראויה להן יי
 שבע קולי כי אתה שומע ת
 תפלת עמך ישראל יחיו
 לדצון אמרי פי וחזון ל^{לפי} פניך
 יי צורי וצואי

טבילה della ברכה

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על הטבילה

e dopo la טבילה prima d'

andar a casa dirà questo

רבנו

רבונו של עולם

פני סגפנות היום

בסתר עליון בצל שדי תלונן

הבוקר בעמו ישרא באוברה

ועוית אותם להשרר ספר מוני

טומאה כי אתה טהור ומשחתך

טהורים אני אמוך בת אמוך

עשיתי מצותך היום באהבה

ובחבה וטהרתי אותי מכל

טומאה לצא בטהרה להרבך

ולזהו לי בעלי בעני עות ונמסרה

טאה להביא את בערתי

פיראתך ולהיות מקיים פרי

דבנו אלבי הרחמן שלח

לִי מִלִּבְכֶיךָ לַפְּנֵי בְּנֵי קוֹדֶשׁ
שָׂאבוּ אֶל־בְּעַלְוֵי וְשִׁירֵי
לַפְּנֵי בְּנֵי שִׁוְם מִסָּא וְעֵרְוֵהוּ
חֲסִיד לִבִּי יַד עֵינַי וְתֵן לְבַעַל
הָעֵינַיִם וּמַחֲשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת
בְּהִזְדַּוְּנוּ עִמִּי וּמַעֲשֵׂיו יִהְיוּ בִּי
בְצַנְעָה וְלֹא בְּחֲצִיפוֹת וּבְפָרִיצוֹת
וּבְעֵזוֹת וְשִׁלַּח לִי מִלֵּאךְ הַטּוֹב
לְהִיזֵת עוֹמֵד וּמִצְפָּה עַל הַהַר יוֹזֵן
וּלְהַבִּיא הַטְּפָה לִפְנֵי כֶּסֶם פֶּ
כְּבוֹדָה וּלְהַלְיֵץ לִפְנֵי שַׁעַת
וּבְנֵאת הַטְּפָה וּתְגֹזֵר אוֹמֵר
מִזֹּאת הַטְּפָה יִהְיֶה חֶכֶם וְלֹא
סָפֵשׁ בְּעַל שְׂכָל וְלֹא מִטְּ

ויהיה צר דעת ליראה את שמו
ולגרלו בנקל ולמצא חן בעיניך
ובעיני כל רואיו וללמוד וללמד
תורה ולא יבוש ולא יכלם
בישיבה ולא יכשל בחלכה
ואם היא וחה ותהיה צנועה
ולא חצופה ותקבל מוסר מכל
מוראיה יאב הרחמים רחם
עלי שלא תבכיר עלי הריוח
הזה וא יתאוה לי שום מאכל
אסור וימות ומאוסים לא לי
ולא לפרי בטני אך תמיד להחזק
בריא וחזק לעבודתך באמת
ובשלום ובשמחה ונאמר יי

10
הַלֵּל וְיִשְׁבְּחוּ אֹתוֹ בְּכָל יוֹם
La Sera della *תפילה* dirà

il *תפילה* come il suo solito, e

poi dirà con gran attenzione:

יְהוָה יְהוָה מִי יֵשֶׁה
לְיְהוָה מִי יֵשֶׁה

תְּעוֹלָם שְׂתוֹמֵן אֵלַי

בְּכָל יוֹם וְשָׂדֵה לְעַבְדְּךָ

וְשִׂדְאָנְךָ אֶל תִּלְמוֹד תוֹרַתְךָ

וְלֹא תִפְנֹעַ בּוֹ שׁוֹם פְּגַעַר עַ

וְלֹא שִׁלְטוֹן מִסְפָּדָא אַחֲרָא

וְתִצְיִלְהוּ מִיָּד אֲנִי נִכְחָדִים

אֵיבָרְעוּ בְּקִרְיַת מִעוֹלָם

וְחַמְדוּ כִּי אַתָּה תִקְוֵתִי

אֲרִיִּם סִכְטָחִי עֲלֶיךָ

בְּאוֹלֵי תַעֲלֶה חַדְיֹנֵי בְּהַתְלֹחֶת
אִישׁ אֶל־י כִּי לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ
חֲפִצְתִּי וְתִגַּל לִפִּי בִּישׁוּעַתְךָ
אֲשִׁירָה לִי כִּי גַמַּל עָלַי אַתָּה
יִי חַנּוּן וְחַדְיֹנֵי עַד שֶׁאֲזַכֶּרְךָ
לְגִדְלוֹ לַעֲבוֹדֶתְךָ מִלֵּד אֶתְךָ
בְּאִסְתַּת וּבְלֵב שָׁלֵם כִּרְצוֹנוֹ חֲסֹד
וְהִישֵׁר כִּי נִגְדָה כֹּל תִּאֲחַדְתִּי
וּכְבוֹנָה מְזַכָּה הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁ בְּרִיזוֹן
בְּבִי הוּא יִצְחַנְנָה לְמַעֲשֵׂהָ
יִשְׂרָאֵל כִּן יְהִי רִצּוֹן

הַרְיוֹן

גִּתָּן יִי לָהּ הַרְיוֹן וְתִלְבֵּן בֶּן

Si trova scritto che la Donna
 gravida quando dice questi
 דברים nel tempo della gravidan
 za non dorma ~~עליו~~ sopra
 il nascente, e sono validi
 contra ~~כעין~~ e questi sono
 li dira ogni giorno

כֵּן צִוִּיתָ כִּי תִהְיֶה בְּאֶרֶם
 הַיּוֹבֵא אֶל הַפֶּהן עָנּוּ עֵבֶר
 מְלֻצִים לְעַנִּי יְיָ אֲבִיךָ כִּנְעֵן
 וְאַתָּה אֲמַת עַל מַטְעַם מְעַבֵּר
 לְדַחן : עֲבִיר מְקַרְבֵּךְ מֵאַחֶיךָ
 כְּמוֹת יָקִים לְךָ יִי אֲדִיר אֱלֹהֵי
 תִשְׁמַעְנִי עַד מִדֶּךָ בְּמִלָּה
 וּמִיָּד

וּבְאֶרֶץ כְּשׁוּרִים בָּא וְהָיָה כְּעֹתְמוֹדִים
לִפְנֵי צֹאן : נֶהַר פְּלִנּוֹ יִשְׁמַחוּ עִיר
אֲלֵדִים קָדוֹשׁ מְשַׁכְנֵי עֵלְיוֹן :
נְחִית כִּצְאֵן עֵסֶק בְּיַד מְשֻׁדָּה
וְאֶהְרֹן : נֶגֶד אֲבוֹתָם עֵשָׂה
פֶּלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂרָה
צִעֲוֹן : נֶפֶת תְּמִינָה שְׁפִתוֹתֶיךָ
מִלֵּה דָבֵשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ
וְרִיחַ שְׁלֵמוֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן
נִפְתִּי מִשְׁבְּבֵי מֵר אֲהַלִּים
וּקְנָמוֹן : נֶגֶד יִנְשַׁמַּת אֲרָם
חֹמֶשׁ כָּל חֲרָדֵי שֶׁסֶן : נִשְׁקָה
קֶשֶׁת מִיַּמִּינִים וְחֵמָּה אֲלֵים
בְּאֲבָנִים יִכְחָצִים בְּקֶשֶׁת

מדת שאר הנביאים:

Altra poi li sopra detti ^{פסוקים} dirà
ogni giorno un'altra ^{תורה}, solo secon-
do che s'andera avanzando nella
gravidanza, dovrà variare ^{תורה}
nelli primi quaranta giorni dirà

יְהִי רָצוֹן מִלַּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ
שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיכֶם
הַרְבִּים שֶׁהוּלָד שֶׁבִמְעֵי יְהוָה
בְּן זָכָר וְשִׁי הִיָּה צָרֵק חֲסִיד
תְּקַרוֹשׁ לְכַרְכָּה וְיִהְיֶה מְאִיד
עֵינֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרַתְךָ אִמְרָנִי
יְהִי רָצוֹן ;

Passato detto tempo tralasciarà la
sopra

sopra scritto una e dia la seguente

רבוֹן הָעוֹלָם אֵין אֵין הַצְּבֹאֹת
עֵינֵי בֵּל אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּ
וּבַעַת צְרָה לךָ יִשְׁעוּ וְעַם כִּי אֵינִי
כִּדְאִית לְבֹא לְפָנֶיךָ שְׂכֵשֶׁךְ
שִׁפְקֵרֶת לְשֵׁרָה וְעַתְרֵת לְרַבֵּקָה
זֵרֵאִית מֵעַבְדֵי לֵאמֹר זִכְרֵת לְרַחֵם
אֲמוֹתַי וְשִׁמְעֵת לְקוֹל מַלְלוֹת
הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר אֵדְוִי בְּעַלְמֵי
כִּן בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁרַעֲמִים תִּרְאֶה בְּעַיִן
אֲמוֹתַי וְתִזְכְּרֵנִי וְתִאֶזֶן וְתִקְשֵׁב
לְקוֹל שִׁוְעֵי חַתְּשֵׁלָה מִלֵּאךְ
הַגּוֹשׁ לְסוֹבְחֵי וְלַעֲוָרֵי בַעַת
הַרְיֵנִי אֵה וְלִמְעַן חֲסִדֶיךָ תוֹשִׁיעַ

וְחַמְלֵנִי מִכָּל־שֹׁעֵרֵי־כַסֶּפַּע וּמִכָּל־מַחְלָה
 וּמִכָּל־מִבְּאֵי־אֵשׁ וּמִכָּל־יָעֵצֵב וּחְנֻנִי
 שְׁלֵא יִצְדָּק הַלֵּל־שִׁבְמוֹעֵי־סִגְרָל
 וְהַחֲזִיקֵנִי תַעֲמֹסֶצֶנִי לֵבֵל אֲפִיל־
 סִמְעֵנִי וּבַעַת לִי־חַיֵּי חַסֵּן לִי שְׁעָרָה
 טוֹבָה שְׁלֵחַ עֲזָרָה מִקֶּדֶשׁ תִּשְׁמַח
 עָלַי בְּרוֹב כַּחֲסִידֶיךָ וְתִפְלֹטֵנִי וְתַחֲלֹצֵנִי
 כַּחֲשִׁימַט הַצְּדָקָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִחַסְפִּימְתָקָה
 שֶׁל־חַוָּה וְלוֹלֶרֶ שְׂאֵלֶרֶ חֵמֵן לֹו־שְׁעָרָה
 רֵאוּזָה־גִבּוֹנָה לְעַמּוֹד אֹתְךָ שְׁעָת
 פְּרִנְסָה שִׁלְא־יִצְטָרֶךְ לְבָרִיזוֹת וְלִי
 חֵמֵן חֵלֵב בְּחַיֵּי לִי־נֶק אוֹתֵנִי וּחְנֻנִי
 שְׂאֵט־לָהֶן לִירֵאתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 וְלִי וְלַבְּעָלָי תֵּן חַיִּים טוֹבִים

וְהַיּוֹדִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים
בְּלִי שָׂדֵה וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים
פֶּנֶן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵים מֵהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים
שֶׁזָּבַע מֵהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים
לְרִצּוֹן אֲחֵרִי פִי וְהַיִּשְׂרָאֵלִים לְפִי
לְפִיךָ יְיָ צוּרִי וְהַיִּשְׂרָאֵלִים

*Papaelli li otto mesi, trafora di
dire arca questa, e il primo
giorno del nono mese stara
in devazione e fara della צדקה
secondo la sua possibilita e dira
la seguente יחונה sino il parto
ogni giorno.*

אָדָּה אֶת יְיָ בְּכָל לֵב כִּי
בָאתִי

באתי בשלל תשיעה ירחיבם
ועד כה עזרני ויהי חזקתני
מפגעים רעים שיפולים לפני
באשה הרה זבולה הטוב
כילא פלו רחמיו אשר על כן
אבקש רחמים מסנו שיסעודני
ותמכני בבא הולד ער משבר
ויתן בי כח בהולח אתנו
יהי רצון מלפניך יי ארינו ואלרי
אבותינו שתקל מעלי את צער
עבורי ותסיף ותתן לי כח כל
ימי עבודי שלא יותש כח
העובר ולא פתי בשום דבר
בעולם ותציל אתי מכל

שֶׁל חוּה וְהִי בַעֲתָ לִשְׁתֵּי בָרִי
יִסְלָאוּ יְסִי הַלֵּידָה לֹא יִמְכַר
עָלַי צִירֵי הַלֵּידָה וְיִצְאֵהוּ
לְאוֹר הַיּוֹמִים בְּיָמַי קִסְיוֹתָי
בְּפֶקֶד פֶּתַר נְגוּלֹת פִּקְדוֹת פְּלִי
שָׁם הֵיזָק לִי וְלֹא לֵילֵד וְיִמָּא
נִוְלַד בְּשַׁעַר מַזְכָּה וּבְמִלְפָּנֶי
לְהַיִּים וּלְשִׁלּוֹם וּלְסִדְיָאֵת לְחֹן
וּלְחֵסֶד לְעֹשֶׂה וְכֶסֶד וְלֹא יִהְיֶה
בּוֹ וְלֹא בְּאֶחָד מֵאַבְרָחָה לֹא נֶאֱמַר
וְלֹא מִסְרוֹן לֹא פִּנְעַן זֶלָּא מִקְרָה
לֹא חוּלִי וְלֹא מְדוּהָ לֹא נִנְעִי
וְלֹא מַחְלָה וְהֵכֵן לִי חֶלֶב בְּדָרִי
מִיָּמַי לְדַגְנִי אֹתוֹ וְהִנְנִי שֶׁ

וְשָׂמְךָ לְפָנָיו לְעַבְדְּךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַיְשִׁילֶנּוּ שֶׁשֶׁהַדְּוָחַהּ הַיְשִׁילֶנּוּ עִשְׂרֵי
 שָׂדֵה לְאֵישׁ שֶׁשֶׁהַיְשִׁילֶנּוּ וְהַבְּחִיר
 בְּשִׁבְעֵינֵם נִכְסֵי עַמְּךָ וְתִשְׁכַּח
 מִמֶּנּוּ הַדָּעַן מִשֶׁלְּךָ חַיִּים בְּצִוְיָהּ וְשִׁלָּא
 אֵלֶיךָ בַּשַּׁבָּת וְרַצְרַצְךָ לְהֵלֵל שַׁבָּת
 בְּשִׁבְעֵיךָ וְתִכְלֹא כֹל מִשְׂאֵלֹהֶיךָ
 בַּיּוֹם שֶׁבָּרָךְ יִשְׁדָּעָה וְהַחֲמִים בְּכֹנֶן
 כֹּל יִשְׂרָאֵל הַעַדִּימִם וְהַחֲמִים וְ
 תִשְׁכַּח רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ אֲמֵן שִׁלָּא
 וְעַד רַחוּם עֲחֲמֵן רַחוּם עַל
 יוֹלְדוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְכִלְיָם
 אֲבוֹתֶיךָ שִׁדָּה בֵּת אֲמוֹתֶיךָ מֵרִים
 חַנּוּכֵי מַפְלֵת תִּחַנְתֵּי לְפָנֶיךָ רַחוּם
 וְחַנּוּכֵי כִי רַבִּים רַחוּם

וְהַיְהוּדִים לֹא יָדְעוּ לְשׁוֹן
וְהָיוּ זְכוּיֵי חַיִּים לְשׁוֹן
הַיִּם לְמִקְרָא שֶׁשֶׁשֶׁי הַיְהוּדִים
אֲחֵרֵי בְרֵחַ הַיָּם שֶׁל קַיִסְרִיָּה
בְּשָׁרָה בְּשָׂרָה אֲדָמָה : הַיָּד
הַקְּלֵי עֲלֵי הַשָּׁמַיִם עֵינֵם זְכוּיֵי
אֵמֶר : מִן הַסֶּדֶר קָדָמִי יֵה עֵבֶד
בְּמִדּוּב יֵה יֵה לֵא לֵא לֵא
עֵשָׂה לֵא אֲדָם : לְמִנֵּם
בְּזִכְרוֹן לְיֵה יֵה בְּזִכְרוֹן
יֵה בְּשֵׁם אֲדָם יֵה : יֵה
עֵה בְּשֵׁם וְזִכְרוֹן יֵה :
יֵה לֵא בְּשֵׁם וְזִכְרוֹן יֵה :
מֵה : יֵה לֵה בְּשֵׁם יֵה
יֵה בְּשֵׁם יֵה בְּשֵׁם

לדיון אמרי כי יהיו לבידועך יוצא
Quando li comincia

le Doglie del Parto diuà

אנא צבאות אלה ישועה

ראה תראה בעני אמתיך

זכרתני ולא תשכח את אמתיך ותנת

לאמתך זרע אנשים חכמים נבונים

וירועים הנה נא אחזוני חבלי

יולדה וכאיל תערוה על אפיקי מים

ושערה שהיא כורסת ליל

ונהפכו עליה ציריה עורגת לך

בקרניה וצועקת בקול מר ונאנח

ומבקשות רחמים לפני כסא כבודך

ואתה תשמע השמים ופאתה את

רחמי וברחמים פן עשי

היורו

17
תשיב אליהם שבעת אלפים צדיק
בטני ודוצאת הולך אשר בנקבי בטעם
הראויה להולך בעת הכרכה וישועה
בעת הסודיה וסלחה ופיה על כל
עונותי פסע מטאתי שעוירתי
וספס עתי בשחטאתי לפניך מיזם
היותי על האדמה עד היסודמה זמן
חלקי עם הצדקניות שלא היו בפתקה
של חנה חכמי שיהיה הולך בן קיימא
ואם הם ושלום נזרקה בו נשמר
מסטר א רנוקבא מסטר א דמותא
תבא נא תמלתי לפניך יי ארי בעת
ובעונה הזאת ותן בונשמה קרושה
מסטר א דמוי מסטר א דרנוקבא דאף
כי ידעתי גם אני כי מנצח הדין

שְׁמֵיךָ לֹא יִאֲזוּת לִלְסוֹד חַיִּים
בְּאֵלוֹ לִפְנֵי כְבוֹדָה הַעֲזֵת פְּנֵיהֶם
בְּכֶלֶב וְאֲרֵעַ כִּי לֹא אֲבוֹשׁ בְּטוֹחֵי
בְּרִי רְחֵמֶיךָ חֲסִדֶיךָ
כִּי יִחַנּוּ וְדָחוּם אֶרְצֵה יִי
אֲנִי יִי אֲדִי וְאֲכִי אֲבוֹתַי בְּסֶל
הַסְּלִיחוֹת וְהַיְחָיִים
נִפּוֹל נָא וְתַחֲנֵתִי לִפְנֵיךָ
וּבִיא שְׂרָרְתְּ לִצְחֹק אֲבִיתִי
עֲלֵיהֶם הַשְׁלוֹם חַיִּים אֲרֵדְכֵם
אֲטוֹכֵם וְלִי וְנָהֲמֵם בְּמִקְוֵה נְבִיאִי
עַכְשָׁיָהם הַשְׁלֵם יִסְרָיִם תַּחֲנֵן
חַיִּים אֲדִי וְכֵם
לְאֵלֵינוּ אֲדִי וְכֵם
וְאֲשֵׁרֵנוּ אֲשֵׁרֵנוּ

18 **בַּיּוֹם יָתֵן בְּבַעְלִי וְכִי כָח לְגַדְלוֹתָי**

*tesara il primo figlio non
diva questo* (יָתֵן עִם יָתֵר בְּיָנוּ)

לְעַבְדוֹתֶיךָ הַטְּהוֹרָה וְאֶחָדָיו כָּלֵנוּ

נִקְדַּשׁ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַתְּבוֹר

וְהַנּוֹרָא בַלְמַדִּים תוֹרַתְךָ לְשִׁמְרָה

וּבַחֲרֵדֵיכֶם בְּנִתִּיב מִצוֹתֶיךָ עֲשֵׂה

לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִּינְךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּחַתְּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן

קְדוּשַׁתְךָ יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי

וְהִיָּזוּ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ יִצוּרֵי זְגוּלֵי

לִירָה

בְּטָרָם תַּחִּיל יִלְרָה בְּטָרָם יִבּוֹא חֶבֶל לָרָה

וְהַמְלִיטָה זָכַר כִּי חָלָה גַם יִלְרָה צִוּן אֶת כְּנָה:

Le done andando ad assistere alla

partorente dirano la presente חַחָה

דוד רצון מלפניך יי אבי ואוהבי
 אבותי הא הגרול הגבור
 והמדרא שלא תבא שום תקלה על
 ידי זינכבב **לפניך** זכור
הענינה זאת
 אשר תחיל תועק בחבליה ואם
 יש בה שום עון מחול לה ומרוק אותו
 במה שנצטערה בכאב החבלים ותעלה
 קול בצעקתה עד כסא כבודך וסתום
 פי המקטרגים עליה ויכנסו לפניך על
 המל'צים בערה טוב כמדתך
 להשיב להטן ולבלתי הגון ויכמר
 רחמיך עליה פי אתה עונה בערת
 צרה סלק רחמן ומרחם על כלם פורה
 ומציל שומע ועונה

19 Ricordi alla Partorente

La più Saggia; e quella che meglio
sa discorere delle Dole che sono presen-
ti al parto dirà alla Partorente.

Sapj bene, cara Figlia che la tua libe-
razione non è in nostro potere ne in pote-

re di niun creato; solo in potere del
creatore che t'ha creato, e in lui
poni la tua fiducia che da lui

dipende la nostra vita, e perciò getta

ti in man d' Iddio ed Umiliati a lui

e da lui dimanda soccorso che da lui

dipende la tua liberazione.

di più li dirà

Cara Figlia Sapj bene che in quest' incontro
la Dole

la Dona vien giudicata, però se sai
d'aver comesso qualche עון o trascor-
so qualche עבירה pentati di cio ch'hai
fatto, ch' Iddio brama la penitenza
del peccatore e non desidera sia punito.
Sarà buona cosa ch' in quel tempo s'
aceti d'oservare qualche cosa di מצוה
come sarebbe a dire d'oservare il
 לא עשה פירות di non fare opera, ò far pa-
veri per $\text{לשפודללי די אסכולא}$ ò filar
lana da far ציצית ò Lavarn לוארנ ò
 מפוח ò עויר פרוכת ò מעיל ò altre cose
ocorrenti alla scola e cose simili quello
che meglio li agrada e li par più
proprio.

Amora

Ancora sarà buona cosa ti facciano

fare. וְנָרָה מִקְּדוּשָׁתוֹ הַזֶּה וְנִתְּנָה לָהּ

governo, potesse aver fatto che

non fosse in sua cognizione.

E dopo avrà partorito sia maschio

e femina, e sarà sbratata in bene,

di tutto ringraziava Iddio, e così dirà.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ

אֲבוֹתַי מֶלֶךְ רַחֲמָנוּ וּמְדִינָתֵנוּ

כַּשֵּׁם שֶׁהַצֵּלָתְנִי מִהַצָּרִים הַגְּדוֹלִים

הַזֵּאת וְסֵן הַסְּכָנָה הַעֲצוּמָה זֶה

כִּי וּבְמִרוֹ רַחֲמֶיךָ לְהַצִּיל מִן

הַסְּכָנָה זֶה לְכֹל בְּנוֹת אֲבוֹתֵינוּ

יִצְחָק וְיַעֲקֹב זֵרַע אֲהוּבֶיךָ וְכַשֵּׁם

שֶׁהַצֵּלָתְנִי עֲתָה כִּי עֲשֵׂה עִמָּנוּ

יְיָ

אות לטובה בכל פעם שאלך
כי אתה הוא מלך פודה ומציל
מכל צרה וצוקה אמן כן יהי רצון

*E se avrà il merito d'esser agrazia-
ta d'aver un maschio; quando
mandarà a farli farfa* ^{חלה} *dirà:*

יהי רצון מלפניך יי אלהי ו
אלהי אבותי כשם שהיא
רצוי לפניך עבשיו שאין כולא
חטא ולא עון כן יהיה תמיד
לפניך שלא יפגום בריתו ואל
תביארו לידי נסיון ולא לידי
בזיון ויהיה בריא אולם

לְעִמּוֹתֶיךָ וּתְמִיב יְהִי עֲגֵר
פָּנָיו כִּי אֶתֶּךָ וּלְאֵי קִיּוֹר רַעֲמֵת
דְּרַצְנֵנוּ מִלְמוֹד תּוֹרַת־יְהוָה
בִּצְעֵ שְׂיִית מִצּוֹתֶיךָ וְיִהְיֶה כֵן
עִמָּךְ עַד יוֹם מוֹתוֹ וְתִסְמָחֵן לוֹ
פְּרִנְסָתוֹ מִיַּד הַרְחֵבָה וְהַמְלֵאָה
וְאֵל יִתְבַּיְאֵהוּ לִידֵי מִתְנַת בִּשְׁוֹ
וְדָם בִּזְכוּת מִסַּךְ חֲבָדִיל לֹו שְׁלֵא
וְכֵל לְעִבְרָךְ בְּהִיּוֹת מִמִּסְרָה
עֲשֵׂת תִּמְלִיכָה לְעֵפֶה מִי־
בֶּשֶׁר וְדָם וְגַבֵּל וְקִפְדָן וּבִתְנֵתוֹ
מוֹעֲטָת זַעִיד שֵׁם זַעִיר שֵׁם
וּכְיוֹן שְׂמֵצָפָה מֵאַחֲרֵי־
חֲכָמֹתוֹ נִסְרַחַת וְנִפְשׁוֹ עֲלוֹ

נעצבת ובשרו עליו יכאב
לא כן המקבל מדרך הטובה
הפתוחה והרחבה והמלאה
ולא יצטרך לשרות עריו
מותר וכשיזכה לזקנה ירד
רצון שלא יבואו עריו
יסודים לא ככרים ולא קלים
ולא יארע לו חולאים בתי
ותצילנה מפל פגעים זמקדים
רעים כדשתמר יהיה מוכן
לעשות רצונך ותן בדין
לעשות רצונך ואי יבוא ליד
שום מכשול דבר שבעולם
לא ברברי תורה ולא בדברי
צרכו

צרכו וליא יפוגל בו כנס מחצית
 סמל או מכה נתפעהו לזכנה
 בבנים פנות שיראה בחופתן
 עוסקים בתורה ובמצות וליא
 תקיה מיתתו מתגלי כבוד
 ומשונה ויבא לקבר שלם
 בכל אבריו אמן ביה רצון

יניקה

וינקת מלכ גנים ושה מלכום תינק

E quando principiarà a dar latte
 se sarà maschio dirà questo.

יהי רצון מלפניך יי אלרי

Al quia parturit femina

יהי רצון מלפניך יי אלדי

ואדי אבותי שתזמין

מזון אמתך התנוקת הזאת

ברנח חלב די מהסורה

אשר יחסר לה ושי

בלבבי העת שיעריכר

לינק כדי לתת לה והקל מעלי

השינה שבעת שתבכר

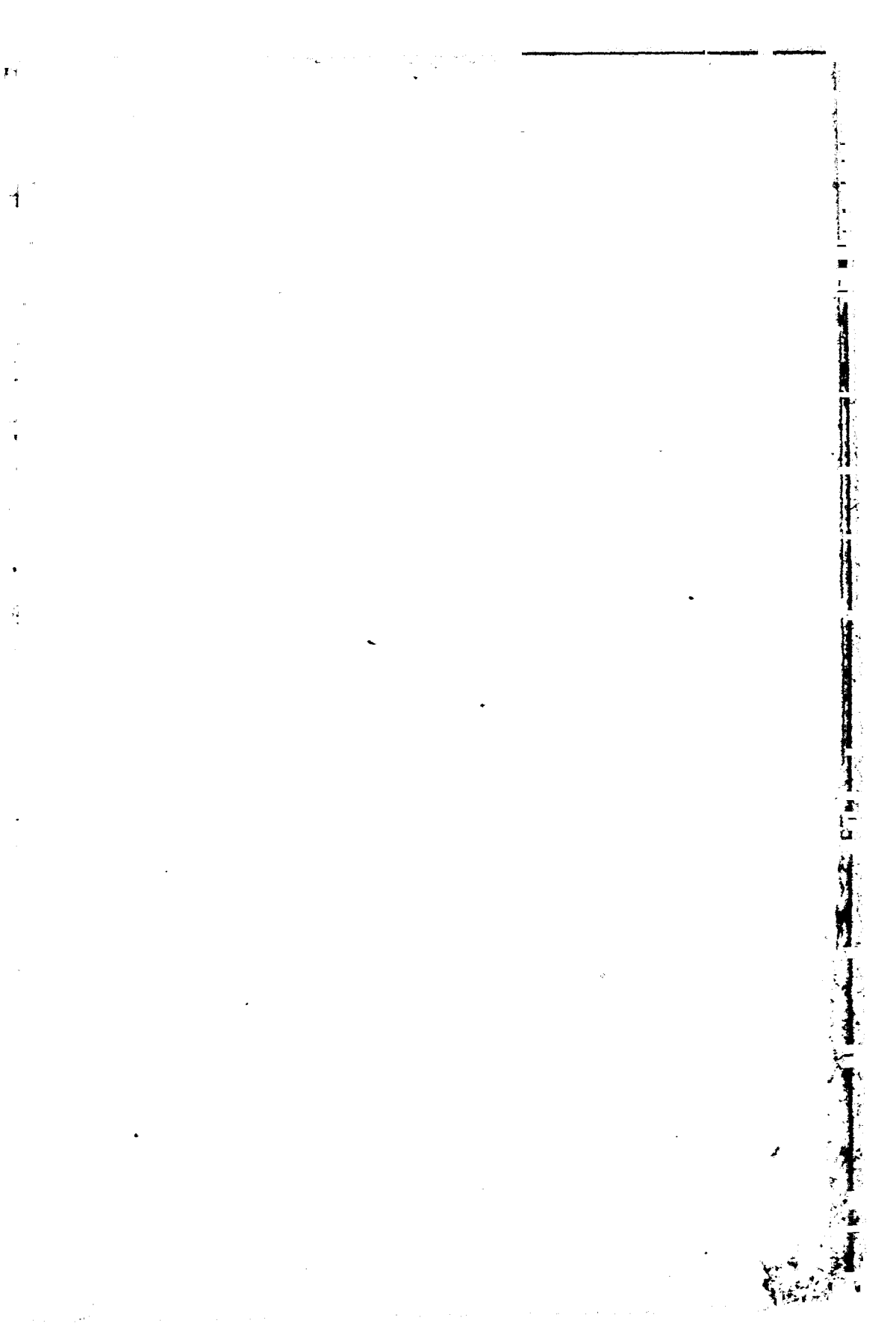
פתח אזני כדי לשמער

מיד ותצילני שלא תפול ידי

עליך בעת השינה

ותמות חס ושלוס הרחמן

יצילני מפגעים כאלו אמן:

עמי

בינוח

עשו

הלכות

נדה

הגייכות לנאים

אשר סודתי אני הצעיר מרדכי שמואל גירונדי ס"ט
 עובד עבדות הקלף עה פארובה עיר מולתי י"צו

אזהרת

אל הקורא

המחבר

דע לך קורא ילדי כי ההלכות הללו סודתים לעצמי ללמוד
 לכתולנת כשהגעו לפרק הנושא . כלי להורותך את
 הדרך ילכו בה אחרי היותך לאיש . אמנם עז לאלוה
 מליץ בעגון זה בפי רבותינו הפוסקים כאשר תראה
 בחיבור הזה אכתבתי כמה פעמים תלך אצל
 חכם ירא ה' מ'ץ ויורה לה איוה דרך ישכון אור

כי לא מצאתי נכון לגלות לנאים איזה לזכרים וזינים
אשר המורה לך כפי ראות עיניו לפי המקום ולפי
השעה ולפי האוהל ולכן קצדתי במקום אפי אפאר
להאריך ומי ציניני לכף זכות המקום ילין אותנו
לכף זכות: וה' יאיר עינינו בתורתנו ויזכנו לעבדו
בלב אדם עול רבות באנים גאנים ורעננים אמן:

מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה' (חגג כ"ח כ"א)
 אשה טובה מתנה טובה בחיק ירא אלקים תעתי (בן סירה)

א' יחזי "המיוחל" וְבוֹרֵא הָעוֹלָם בְּרַח אֶת הָאֱלֹהִים זָכַר וְנִקְבָּה
 כּוֹי אֵינְלוֹ בְנִים לַעֲבוֹלָתוֹ יִתְבַּרַךְ וְהַזְיוּג הוּא קָאֵר אֵל
 קִיּוּמָא לְקִיּוּם מִיָּן הַאֲנוּאִי וְה' בְּרָכוּ בִּזְמַן אֶהְמַצִּיאוּ כְכַתּוּב
 בְּתוֹרָתוֹ וַיְבַרַךְ אֱלֹהִים אֶת הָאֱלֹהִים בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים
 בְּרַח אֹתוֹ זָכַר וְנִקְבָּה בְּרַחֵם וַיְבַרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים עֲרוּ וּרְכוּ וְגו' וְזוֹ הִיא הַמַּצּוּרָה
 רַאשׁוֹנָה אֲצוּהַ בְּתוֹרָתוֹ כִּי לֹא תוֹהוּ בְּרַח הָעוֹלָם אֵלֶּא
 לְאֶבֶת יִצְרוּ בְּרִבּוֹת עִם הַדָּרַת מֶלֶךְ מַלְכוּ הַמַּלְכִּים
 הַקְּלוּא בְּרוּךְ הוּא:

ב' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּחִכְמָתוֹ בַּיִת וְהוּן נִחַלְתָּ לְבֹת וּמַה אֵשֶׁה
 מֵאֶבֶלֶת יִיחֵס הַחֲכָם הָאֵשֶׁה לְאֵם לְפִי אֶהְבִּית יִבְנֶה
 בֵּה וּבֵה יִסּוּר הַמִּיָּן וְרַאשׁוֹ אֵיִתִּיחֵס הַמִּיָּן הַטּוֹב אֵל
 הַטּוֹב כִּי כֹאֲרִי עֵשֶׂה בְּחֶצֶר הַמֶּלֶךְ לְבַר מַעֲלָה וּכְבוֹד

יאמר כי זה מעשה החלק. ולקף על פי ציחם הכל אנה
אצלו. כן האשה טובה מקדשת אם ה' בהנהגתה
באופן אהב. יעניו אה' הוציא מן הנח אל הפועל
דבר טוב ערב ומועיל לקיום העולם ויתקדש אמו
יתברך על ידה. וכמה גדול זכותה? אעל ילי מועזי
הטובים תארה אכינתו יתברך בישראל ובפרט בבני
כאשר חכמים הגילו איך ואשה אצלו אם יה' ביניהם
והורונו חכמי המוסר כי בבית אביה לא יולע אכלה
איך הוא כהנהגתה אצל בעלה. ולכן אמר אלה מצי
אשה מצא טוב. וכאשר טובה. איז. ויפק רצון מה'.
כאיתנהגו בהם ויואר לאהבה אתה' ולאמור פיקולי
ותאכון ביניהם אהבה אחוה אלום וריעות. והאשה
עקרת הבית לענין זה. ואז ראוייה להקריא באם
אשה מאכלת.
ג' המאכלת היא היוועת ערכה אצל בעלה ומתנהג
כחומר התורה ואל אישך תאוקתך והוא ימאכל
יובזה גם אישה יכבונה ויאהבנה ויגל אלום ביו

ויזכו לגל בני הגונים מלאים חכמה וזעת ויראת ה'
ל' ספרה התורה אהאזה נבראת מאחו איברי האדם גבהם
בנין גוש ככתוב ויפל ה' אלגים תרדמה על האדם
וייאן ויקח אחת מצלעותיו ויסגור באר תחתנה ויבן
ה' אלגים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה
אל האדם לפי איתה נחאכת לעבולתו והוא יזכק
באהבתה כזכרות איברי הגוף אין קיום לאחו מהם אם
יסתלק האגחתו ועזרתו מחבירו והפך זה הוא כשתאחד
על בעלה ועל זה הקלים אלה במאלנו לפסוק בית והון
נחלת אבות ומה' אשה מאכלת פסוק הוות לאביו בן
כסיל וללף טורד מלייני אשה ואמר כי הבן הכסיל לאב
אתי הוות כי האב וטרח בגופו ויטריד נפאו כלי לגל
בנו וללמו תורה ולומנות וכאשר יקוה לאמוח בטרחו
ובחכמתו ואכלו ניהיה הפך זה יכאב נפאו וגופו על
סבלותו וכן האשה כאיהא מאתררת עליו היא כללף
טורד על ראפו ביום סגריר אהמטר המכוון לתועלת
אדם ולחיו יצערנו במקום המיוחל למנוחתו וכאיהיה

הענין הזה באהה היא סיבה איהיה הבן סורר ומורה
אימרר חיי לביו ואמו וואמו יותר מאביו כי היא נאבר
תליר בביתה מה אין כן האב איקום ויתהלך בחוף
לעסקיו באופן אלא תנוח היאה רגע מרעת בנה
ומאנחת בעלה אלכן סמכה התורה לאהה האנואה
פראת בן סורר ומורה להזהיר לאהה אתפיק רצון בעל
בכל אגר יחפון בתנאי אתצויה לבדים יגדים כפי
מצות ה' אלגינו ותורתו הקדושה

ה' האלום הוא קיום הבית ואם יצוה ה' את הברכה חיינו
על העולם ותגרוץ אלום כל קרוביה היוצאים אתה
בביתה ותעביר על מלותיה אם לפעמים יעאל לב
נגז רצונה ותזהר בכבול חמיה וחמותה גיטיה
גיסותיה ולוליה

ואת חיל עטרת בעלה תאכיל עבולתה אליו ותבק
למצוא חן בעיניו אתים אלה תאמור ראונה כי אה
תארת אותו תכוין להאכיל ללכת בלרכיו (אם הם טוב
ולעגו בכל מה אמוצא בהם קורת רוח אם במאכ

אם צמאתה אם בתכונות גופו וסלרי ביתו וכל מאמצי לבה
 ורעיניה תאמור ותכונן לעשות כל אשר ייטב בעיניו :
 וצנית אכל מה אעשה לפניו יהיה באופן נקל בטוב לבב
 ובנפש חפצה בלי התפעלות וקוצי כאלו מה אעשה
 בטבע תפעל את כל רצונך בפנים מאירות וזריזות
 ונקיות בכל אשר תפעה כי בזה ייטב לה כל הימים אשר
 יחליו יהיה תמים .

ח' וכלאשר תחשוב האשה אהאיש בעלה הוא אלוניה אשר נתן
 לה ה' כאלון אשר ימנוך על המלינה . וכל בני מלינתו אליו
 יאמעון . לא תהיה בעיניה עבולתו נכריה . ותאמור
 אורחות לרכיה להכיץ צעגיה למצוא חן בעיניו כאשר
 אמרנו .

ט' ואם לא תאמור לסגור לרכיה באופן איהו רצדים בעיני
 בעלה אף כי תעשה בכל תוקף כל עבולה קשה בבית ובצאה
 לא תמצא חן בעיניו ותקלקל במקום הראוי לתקן .
 וכעבות העוה חטאה תמאוך עליה ליבה ואנאה
 (חס ואנום) ולעולם לא תמצא קורת רוח לא היא בבעלה .

ולא בעלה בה באופן אכל ימיהם יהיו בצער | חלילה ו
י' כמה איבד אלה האשה טובה בסוף ספר משלנו לכה
נא וראה לברי פי חכם כי אשה יראת ה' היא תתהלל
יא' חכמות נאים כנתה ביתה לתת טרף לביתה וחק
לנערותיה המצרותות אותה איטו או יתפרו כשהאני
לחקן צרכי הבית ולא יניחם מכוטלות ממלאכה כלי
אלא תבואו לוי זימה כלרך האפחות המאקפות בעו
חלונ הבית לראות אם יעברו אנאים חסרי לעדת
איבלבלו געתם בלברי אהבים :

יב' תאניח בהאגחה פרטית אלא יתייחלו עבליה ואמה
במקום אחר כלי אלא תארע תקלה מייחולם ותוע כי
איך אפטרופוס לעריות .

יג' כזה תעשה קל וחומר לעצמה אלא להתייחל עם אום או
ולא תתבייץ מזה . כי גולני חכמינו היו אומרים הזהר
בי מפני בתי הזהרו בי מפני בלתי . ולעולם תסתלק
עצמה חן החסל . בפרט בענין חמור וקלוא כזה .
ואילו היה בית המקלף קיים היתה מחוייבת לאתנות

מי המרים על סתירה כזו :

י"ל אקר החן והבל היופי אזה יראת ה' היא תתהלל במקום
אין יראת ה' מצויה עניות חולי פחד לאגה כל נגע
כל מחלה מצויים ויראת ה' תוסיף ימים עושר וכבוד :
ט"ו ראה יראת ה' ומאכלת תאשר ברכה בקרב הארץ ותצית
אם תפארתה לבחירי ישראל איתמו תנו לה מערי יליה
ויהללוה באערים אעשה באמדם יאימך אללים כפלונת

הציקת

י"ז אלן מלאכות אהאזה עושה לבעלה בזמן אהם עניים
מטחנת (טוחנת) ואוזה ומצלת ומכבסת ומנקדה
את בנה ונותנת סבן לפני בהמתו :

י"ח רבל כאהם עגירים היא עטורה מהמלכות הנזכרים
וחייבת (אם ירצה איה) לרחוץ פניו ידיו ורגליו למזע
לו את הכוס ולהציע לו את המטה ועומת ומאמת
את בעלה כגון אמתן לו לאמות או תתן לו כלי או תשילנו
מלפניו :

י"ח כל אלן המלאכות אינה מחוייבת בהן אלא אם כן יהיה
דרך מאפחתו ומאפחתה לעשותן : על כל פנים

מחוייבת לסגור עניני הבית והמאפחה בחכמה ונעה
ויראת ה' צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
יט אפילו היו עשירים גולים אסודה האשה ליצב לבטלה
בלא מלאכה אהבטלה מביאה לידי אעמוס אעמוס
לני זימה ואלו סורו טמא קראו לנו לעה"ב:

כ" לא תרגיל האשה להיות יצאנית אין יופי לאשה אל
ליצב בירכתי ביתה כוכתיב כל כבודה בת מלך
פנמה וואף אם תצא לבקר את אוהביה ומאפחה
או לטייל לא תצא אלף עם בעלה או עם אחיה או
אביה או חמיה כני אלא לתת מקום לחצר ותקיים
בעצמה מאמר הכתוב והייתם נקיים מה' ומישראל
מכורז מפי חכמינו זכרם לברכה אכאם אצריך
אזם לצאת ידי המקום ק צריך לצאת ידי הבריות:

כ"א חייבת האשה להתפלל ערב ובקר וצהרים ולקבול
לה זמן ללמוד חזונו תהלים ולסוד פראיות התורה
והפטרות מלי אבת באבתו מלבד בימי וסתה
אז היא פטורה מכל זה אכל אינה אסורה כי
צברי תורה אינם מקבלין שומאה אנאמר הלא כ

כזכרי כלא נאם ה' מה לא אינו מקבל שומאה אף לזכרי
תורה אינן מקבלין שומאה וזכות התורה תעמוד
לה ולבעלה ולכניה ועל זה איבד אמה לאשת חיל
כאמרו פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
הייע אפועמים יאמע קולה בזכרי תורתנו הקדושה
אתן לה חן וחסד בעיני כל רואיה :

כ"ב כפה תפרוץ לעני ויליה תאלח לאביון בצוקה
הגונה כפי מחונה ולא תצמצם בזה כי בזה תעאה
מצוקה לביתה היינו בלתינות עניים קיום ה' לבית
וצוקה תציל ממות ומכל דע ומכל הפסל וצפרט
תציל את בנה אלא יצטרכו לבריות .

כ"ג על כל פנים לא תתקוטט עם בעלה על הזכר
הזה כי גאול האלום ותוכל לעשות צוקה בהצנע
מבעלה ותצמצם מעותיה מהוציאם בצגלים
יקרים ותמרוקי הנאים ניתנם לצוקה ותכף איבול
המחונה על קופה אן צוקה לאול מלתה עזר וסיוע
על עני בן טובים אלו על מאכחה מיוחסת אירדה
מכסיה מיז תתן לו נובה הגונה לפי כבולה ולפי

כבוד האל. ובזה תרחיק גזירות קשות ורעות מביתך
ותבטח לבה כי ה' ימלא כל מאלות לבה לטובה :
כֹּדֹר לְעוֹלָם אֵין אֱלֹהִים מִתְרוֹעָץ בַּצְּבִיל הַצּוֹקָה וְאֵין לְבַד רֵעַ
וְלֹא הַיִּזְק נִגְלַל בְּנִגְלַל הַצּוֹקָה אֲנֹחֵר וְהִיא מַעֲרָה
הַצּוֹקָה אֲלוֹם וְעִבּוֹלֹת הַצּוֹקָה הַאֲקִט וְכִטַּח עַל עוֹלָם
וְזָכֹת נֶאֱמַר צוֹקְנֵי הוֹצִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם :
כֹּה לֹא תִבְזֶז הָאֵשׁ כֹּל נִכְסֵיהָ לְצוֹקָה אֲלֵךְ תִּתֵּן כִּפִּי
עֲרָה וְנִכְסֵיהָ וְחַיִּיבֹת לְלִבּוֹ בַּגִּימָה וְקִיּוּטִים נֶאֱמַר
כִּפִּי כְבוֹד מֵאֲפַתָּה מִי אֲלֵךְ תִּתְגַּנֵּה עַל בַּעֲלָהּ וְעַל
אֲחֵרִים כִּי גִוֹל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת וְתִתֵּן חֶלֶק לָזֶה וְלָזֶה
כַּאֲתֵנָהוּג מוֹתִיָּה עַל לֶךְ הַאֲמַצְעִי :
כֹּו אֶת חֵן תִּתְמוֹךְ כְּבוֹד בַּעֲלָה לְרֵאוֹת אֵינֶנּוּ בַּבְּגִימָה
נְקִיִּים וְאֵלִימִים וְלֹא תִמְצֹא רֶכֶז בְּמַלְבוּשָׁיו וְכְבוֹד הַבַּעֲלָה
הוּא כְבוֹד הָאֵשׁ :

כֹּז חַיִּיבֹת הָאֵשׁ לְהִיזֹת עֵינֶיהָ פְּקוּחֹת עַל בְּנֵיהָ אֵינֶנּוּ
בְּבִקְרָה וְלִכְוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלְבֵית הַמִּלְמֹד כִּי אֵינֶנּוּ
לְעִבּוֹלֹת ה' יִתְבַּרְךְ וְתִחַנְכֶם בְּקִטְנוֹתֵם לְהוֹג כְּבוֹד
בְּגוֹלִים מֵהֶם וְכִפְרֵט לְמַלְמוֹס וְלְתַמְיֵי חֲכָמִים :

10
ולא יניחם בגילוי הרפא. וינהגם על לרך חכמה ומוסר
אלא יוציאו מפיהם דברי צחוק והתול ונבלות פה כי
טהרת הפה תורה על טהרת הלב וטהרת הנפש:
ט"ד תזהר מאד אל לא לעשות בפני בנה מעשים אשר לא
יעשו ולא תזכר בפניהם ליסורים אינן מהוגנים. ואלך
איזה ליצורים החותרים בין איך לאשמו חסור לאומרים
בפני הבנים אל לא נפקח עינין עין אכולם בניחוסי
העולם. וכבר הוליענו חכמי המוסר אהלוזן נכוית
תחלה באזורים. וליצור התינוקות חוץ לביתם חוליע
איך מתנהגים אבותם בירכתי ביתם:

כ"ט חייבת האשה להאגח על בנה אילכו נקיים בחלבוניהם
כדי אל יתנו בפני הבריות. ועוד כי הנקיות מביא
ליו בריאות. וכאיהיו בריאים יוכלו להעמיק בלימודים
ברצון טוב ובנפש חפצה. וזכות לימוד תורתם יעלה
למעלת אדם והכל פיהם תינוקות אל בית רבן
גזירות רעות מבטלן בעולם הזה: וגם בעולם
הנצחי הקרן קיימת לאם המגלת בנה לתלמוד
תורה כאשר חכמים הגדו במוראם הני נאי בחאי

זכין? באקריוי זטיהו לזי כנישתא למנטר גברייהו
לימבון ליחזרון מזי מוראז . והאזה ההיא תאר
זרכה מאת ה' :

ל' לא זלבו לימוז התורה והחכמות מחוייבות הנאים
להורות לזנים אלף גם אומנות נקייה ציך להם כך
אמרו חכמים כל אצינו מלמד את זנו אומנות כאלו
מלמדו ליספות ויפה תלמוד תורה עם דרך ארץ (זהו
אומנות) איגעת אנהם משכחת עון וכל תורה אציין
עמה מלכה סופה זטלה וגורדת עון : ולף על פי
אמצוה זו מוטלת על האנאים . עם כל זה הנאים אינן
זטורות זפרט כאר האנאים זטרוזים למצוא מחייתן
או לפקח זעסקי סחורותם או להציח אנותיהם וכלומה
אילו המצוה הזאת נאשרת כולה על עקרת הבית אים
הזנים :

ל"א על הזנות תאגית האזה זבעין פרטי יותר מהזנים
לענין לימוז אומנות ומלכת נאים כמו הזנויה
התפירה האריגה האפייה הרקמה וכיוצא . ואפילו
הם עאירות עצה טובה השמיעונו קלמוננו להרגל

הבנות בכל מלאכת הבית . כי אינה יולעת אס עֲאָרָה
תעמוד לה לעולם . ולמי תנאא אס לעני או לעאיר .
והחכמה תחיה את בעליה :

ל"ב ואין צריך לומר לכאגילו הבנות לא תניחם לצאת
מביתה החוזה אס אינם אמורות מאנשים נאמנים .
וכמה קולקולים יצאו מהוצאת הנערות לראות בבנות
האלן . וגינה בת יעקב תוכיח :

ל"ג הרבה פרטים יא בגילול בנים ואין כאן המקום
לבארם כולם . וכבר באו מעוראים בספרי חכמי
המוסר ובתלמוד ובמדרשות . ואנני לא באתי לציין
אלא היותר עיקריים לאשה חכמה עטרת בניה :

פרק שני

וסתות

דיני

א"ל אגא חצות נצטוו הנאים . נגה . חלה . הלוקת הנר .
ועל אגא עבירות אלו מסוכנות לחיות באעת ליתן .
ב' כתוב בתורה ולאשה כי תהיה זבה לם יהיה זובה .

בבארה אצעת ימים תהיה בנלתה · ואפילו תראה
טפת גס כחרול יוצבת עליה אצעה נקיים כאשר
נבאר בסמוך :

ג' עיו כתוב בתורה ואל אזה בנלת טומאתה לא תקרב
וסמוך ליה כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה
ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם :

ל' אזה יראת ה' תלבא חרלה ותסמר אערת בארה
בראותה עונא העוברת על אחת ממאפטי הנזה
אנכתוב לקמן · ותוע ותאכיל כי עונא כרת חמור
מחיתה בימי אמים · ויחיה נכרתים · וזרעה תכרת
בחייה כוכתיב ערירים יהיו · ערירים ימותו · ובעל
נבנס בכלל העונא בעבורה · והכרת יא עליו עונא
גם לאחר אם לא יעא תאונה כראוי · וגם בעולם
הזה תסבול חולאים קאים וצרות רבות ורעורר
היא ומאפחתה חס ואלום · ובאזנינו אמענו ובעינינו
ראינו מאפחות יקרות ויראי אלגים אירלו לטמיון
ונכרתו לעיני בני עמם על אלא נזהרו נאיהן בימי
ניוותן ובימי ליבונן ככל תורת מאה וחכמינו ז"ל

אכל לבריהן כגחלי אש :

ה' כל אשה יאלה זמן אנקרא בתורה אורח כולכתיו חול
להיות לגרה אורח כנאים . ובפי החכמים נקרא וסת על
ארואה גם . וסתם הוסתות ברוב הנאים חאלאים לגאים
יום ובאותו יום ארעלה לראות תפרוז מבעלה עונה אחת
קולם וסתה היינו אעם עאר אעות . ולא מאיר קריבות
חייבת לפרוז אלף מתאמיא המטה בלבו . והוכיחוהו
רבותינו מעסוק והזרתם את בני יאראל מטומאתם
וסמיך ליה והלזה בניזתה . וכל המקיים לברי חכמים
קנוא יאמר לו . ועורץ גרדן אל חכמים מתחייב בנפשו :
כל זמן אהאשה קטנה ולא קבעה וסתה אלא פעמים
אין צריך אתפרוז מבעלה סמוך לוסתה . וכן הדין
אחר אתנשא עו אתראה גם אלא פעמים רצופים זה
אחר זה באותו היום עצמו . וכן הדין בזקנה אחר
אנסתלקו לחיה . ועיין לקמן אות כ' :
ז' אשה אורכה לאנות וסתה להקלים או לאחר ז' או ג'
ימים מזמנה הקבוע צריכה אתפרוז מבעלה בעונה =
ז' או ג' ימים קולם לבן או אחרי כן :

ח' אם הגיע וסתה בימי עיבורה אינה צריכה לפרוש
מבעלה סמוך לוסתה. ואפילו בתוך וסתה מותרת
אפילו בלא בדיקה. וכל אכן אחר הוסת מפני —
אמעוברת מסולקת לחיים והוא אהוכר עברה:

ט' וכן מניקה כל ימי מניקתה אהם כל חג אחר הלידה
בין מניקה בין לא מניקה כגון אמת הולד או אגמלתו
אינה צריכה לפרוש מבעלה בתוך וסתה מחמת אפיבו
מתפקין מצעד הלידה. ועי' זה לחיה מסולקין כל כל חו:
י' כל ספק אחרע לאה בעניני וסתה וכן בעניני נזיר
או טבילתה מחוייבת לאול לחכם מורי הוראות ביאה
ולא תרמה עיין לענין להקל באום לבר כי האלגים יבי
במאפט על כל נעלם מחמת חסרון אלה להרצ המוצו
ברנים אלו. ונכנסת בספק עונג כרת חו:

י"א אה אה לא לה וסת קבוע אינה צריכה בדיקה כלל אלא
באעת וסתה לא לפני תאמיא ולא לאחר תאמיא. ואורז
אין לה לבזוק בפני בעלה באעת תאמיא כזי אלא יהא
לבו נוקטו ונמצא: בטל מפריה ורביה:

י"ב אם אין לה וסת קבוע או אפינתה וסתה צריכה בדיק
אלא פעמים הראונים קוום ולאחר תאמיא האיש

32
בעיני אלו והאשה בעיני אלה. ואם הרחזקה באותן אלה
פעמים אלו רואה לם מחמת תאמיץ אוב אינה צריכה
בדיקה כלל לא לפני ולא לאחר תאמיץ:

יג קנחה עצמה בעיני (והוא כגו כלני) ואכלהו ולא בדיקה איתו
לא תאמיץ על אתבלוק עצמה לאמא היה לם על הער
אנאכל הוואיל ואין לה וסת קבוע:

יד ראה ארואה לם מחמת תאמיץ או בהשתנתה מחוייבת
ליאכל לחם. והוא יורה לה איזה הדרך יאכון אור
להיות מותרת לבעלה:

טו אשה באעת וסתה אפילו אמצא הלם או הכתם אחר
התאמיץ צריכה כערה היא ובעלה כי אנהם נכנסו
בספק כרת. וילכו אצל חכם ויבקא עליהם רחמים.
וגם יתן להם תשובה על זה. ויאובו אלה וירחמם:

יו בתולה אנבעלה אפילו כמה פעמים וראתה לם בכל פעם
מחמת תאמיץ מחזקינן ליה לעולם לם בתולים ומותרת
לבעלה עו אתאמיץ פעם אחת ולא תראה לם מחמת
תאמיץ אלו אנו רואין אכלו בתוליה כיון אפסק מחמה
לם בתולים. ואם אחר כך תראה אלא פעמים מחמת
תאמיץ הוחזקה להיות רואה מחמת תאמיץ ונאסרת

לבעלה עג אשר תשמע קול מורה הוראה מפורסם והוא
יורה לה היאך תתנהג. ואפילו אם לא תפסוק פעם
אחת מלראות אלא אלא תרגיץ עוג צער כלל באעת
תאמיץ הרי היא ככל הנשים ולא תלינן בדם בתולים
ואם תרצה לצאת מידי ספק ולאאול לחכם תבוא עליה
ברכה :

י"ז אם יא לה חכה באותו מקום אמוציא גם לא תקל על
עצמה לאתץ בלי אאלת חכם בקי בדינים אלו :

פרק שלישי דיני מראות הום

א' כל מראה אולם בין אם הוא כהה הרבה או עמוק
טמאים וכן כל מראה אחר טמא.
ב' אין מטהרין אלא מראה לבן או מראה ירוק אפילו
ירוק כאעוה, או כמראה אחרונג או כלונבן ביצה
או כזהב אהם נוטים קצת לאולם. וכל אכן הירור
כברתי או כעצבים אאינם נוטים כלל לאומימורת
וכן מראה בלבן" וא בכלל ירוק הוא ואפילו יא בו
סמיכות גם והוא עב הרבה ואפילו הרגיזה אנפת

מקורה ובוקה מיר ומצאה מראות הללו שהורה :
ג' הכניסה אפופרת שהוא קנה חלול באותו מקום ונמצא
בתוכו לם שהורה. אבל אינו נכון לעשות כן. ואם עשתה
לא תקל בלי אלת חכם מורה הוראה :

ל' אם ראתה לם בחתיכה אפילו היא מבוקעת והלם הוא
בבקעים אף על פי שהוא בענין אנוגע אם בבארה
אפילו הכי שהורה כיון שאין לרך רוב נאים לראות
לם בחתיכה :

ה' כל לם היוצא מן האשה בין לח בין יבג טמא ולא עוד
אלא אפילו יצא ממנה צורת בדיה כמין קליפות או
כמין אערות או כמין יבחושים אלוזמים טמאה. מיהו
יא בנידון זה איזה כללים פרטיים ידועים לחכמים.
ואם אירע לה נצר כזה תגאל לחכמים. כי אפאר
לימצאו לה פתח היתר בחכמתם ובבקיאותם :

ו' הרבה פרטיים אחרים יא בלם ובמראיו והם מסורים
לחכמים מורי הוראות בישראל. וכל ספק אמתאיע לאשה
חוז מהמפורשים צפרק זה. תלך אלך חכם ותוריה
איזה לרך יאכון אור :

פרק רביעי

דיני כתמים ובדיקת האשה

- א' ראה ארחתה טפת לם כחדול או אפילו פחות מזרה
תקב עליו אבעת ימים נקיים כאר נבאר מאפטן יוא
חילוק בין פנויה לנאזאה לענין איסור נגה לחיוב כור
ב' לא בלבו אסורה לבעלה אם רואה גם אלא אפילו מצאה
בגופה או בבגדיה היא טמאה ואסורה לבעלה אפילו
לא הרגיזה איצא ממנה אום לם על כל פנים היא
טמאה וואם תאמץ עם בעלה מתחייבת בנפעה :
ג' אפילו בזקה עצמה תחלה ונמצאת טהורה ולאחר
כך מצאה כתם צריכה הפסק טהרה אַתבּוּק
עצמה אנת ותמצא נקייה מכתמים ולאחר כך
תמנה אבעה נקיים חוץ מיום המציאה :
ד' אין בכתמים מאום וסת כיצו מצאה כתם בראש חוץ
אפילו אגא פעמים לא אמרינן מאום זה אכן תמצא
כתם בכל ר"ח לזה לא איך ולא קבעתו ולא עוקרתו
חוץ מכתמי עג וסמרטוט הבוּק לה איה מקנחרת
בו גופה אהם חטמאים בכל אהוא אפילו בפחורת
מכגרים כמו בראיית עצמה והוא לה כראייה לכ'

לכר אררי חנו רואין אכיום זה יצא עם מגופה אלג
פעמים וזה הוא וסתה ועור חילוקי לינים בזה הילועים
לחכמים ואם אירע לה ספק בזה תאלל להם:
ה' לא גזרו על הכתם אללל אלס כן יאכו כגרים ואיעור הגרים

הוא כתאעה עגאים במרובע ואיעור עגאה אחת הירח
כארבעה אערות נמצאת אומר לאיעור גרים הוא אלגים
ואאה אערות כמו אהן קבועין בוגפו אל אלס וכל זמן
אלין בו כזה האיעור תגלן להקל.

ה' ה' לא רכעינן בכתם איעור כגרים היינו לוקא בנמצא
על בגדה או על חלוקה אללל בכתם הנמצא במקומות
אחואצין להן אין להקל ומטחא בכל אהוא:

ז' אלס אין בכתם במקום אחו כגרים ועור אעפי אג אלס
טיפינ הרבה סמוכין זה לזה עג אלס כצדפם יא בס
יותר מכגרים טהורה:

ח' כתם הנמצא על בגדה אלול ארוך כרצועה או עגול או
אהיו טיפינ טיפינ או אהיה אורך הכתם על רוחב יריכה
או אהיה נראה כאילו הוא ממטה למעלה הואיל והוא
כנגד בית תורפה טמאה:

ט' אין האה טמאה מאום כתם אמצאה בחלוקה אללל

אם כן היה צורך לה קיום אֲלֻבָּתוֹ אֲכַל אִם אִינוּ בְּנוֹ
לה קיום אֲלֻבָּתוֹ וְלֻבָּתוֹ בְּלֹא בְּיָקָה וּמְצֹאָה בּוֹ כְּתָם
טְהוּרָה :

ו' חִילּוּקֵי לַיְנִים אַחֲרֵים יֵאָ בְּכַתְמִים וְהֵם מְסוּרִים לְחֻמֵי
וְכַל סֵפֶק אֲמֹרֶע לְאִשָּׁה חוּץ מֵהַמְּפֹרָשִׁים בְּסִימָן זֶה
תֵּלֵךְ אֲצֵל מוֹרָה הַיּוֹרָאָה וַיּוֹרִיָּה לָהּ לְרַךְ יָאֵר וְנִבְּוֹן :

פֶּרֶק חֻמֵי שִׁי
לַיְנֵי כֹלָה הַנִּכְנָסֶת לְחוּפָה

א' רְחֵאָה בֵּין גְּזוּלָה בֵּין קִטְנָה אֲתַבְעוּהָ לִינְאָל וְנִתְפַּיִסֵר
צְרִיכָה לִיָּאֵב אֲבַעָה נְקִיִּים וְאֲפִילּוּ בְּדָקָה עֲצֻמָּה בְּשֵׁעַר
תְּבִיעָה וּמְצֹאָה טְהוּרָה אֲמֹל מַחְמַת חִימוּז רֵאֲתָה טַפֵּר
לֵם כְּחֻדָּל וְלֹא הִרְגִּיזָה בּוֹ וְאֲעֵפִי אֲלֹא בְּדָקָה בְּיוֹם
הַתְּבִיעָה יֵאָ לָהּ לְהַפְסִיק בְּטְהֵרָה וּמוֹנָה מִיּוֹם הַמַּחֲר
אֲבַעָה נְקִיִּים וּבְזוּלָקָת עֲצֻמָּה בְּכָל יוֹם וּבְלֵיל בִּיאַת
יוֹם הָאֲמִינִי לְסַפִּירָתָהּ תִּטְבּוֹל בְּאֵשׁ נִבְאָר :

ב' אֲבַעָת יָחִים הֵלְלוּ מוֹנִים וְאוֹתָם מֵאֲעַת אֵהִיף סוֹמְכֵר
בְּזַעֲתָהּ וּמְכִינָה עֲצֻמָּה לְחוּפָה לְאִין לְהִרְחִיק הַצֵּעִי
מִן הַטְּבִילָה :

ג' בְּיוֹם אֲבּוּלָקָת עֲצֻמָּה בֵּין הַיּוֹמָאוֹת לְהַתְחִיל לִימְנוֹר

אצבע עקיים למחר תלבץ חלוק לבן הכווק לה אאין בו
 כתם ובאלה תאים סלינים הבווקים חכתמים ומיום
 החחרת תתחיל לספור אצבעה נקיים ומנהג כפר כאהאזה
 עוסקת בטהרה אתרחוף פניה אל חטה ותלבוץ בגגים לבנים
 כל בווקות אחרנו בין בזיקות העסק בין בזיקות כל
 האצבעה ימים צריכות להיות בבוג פאתן לבן יאן או
 בצמר לבן נקי או בצמר גפן ותכניסנו בזותו מקום
 בעומק בחורין ובסלקין ותראה אם יש בו מראה אלום
 אלו היא סותרת ימי ספירתה :

ההאצבעה נקיים צריך איהיו רצופים אלא תראה לם בהם
 אים ראתה או מצאה הצמר אהכניסה בזותו מקום
 מראה אלום אפילו בסוף יום האצבעי סתרה כל הימים
 וצריכה לעסוק בטהרה ולחזור ולמטת אצעת ימים נקיים :

פרק שישי

ליני בעילה ראונה

א' בעילה ראונה נקראת בעלת מצוה לפי אלו הוא
 תחילת קיום מצות עשה הכתובה בתורה ויאמר להם
 אלנים ערו ורבו :

ב' קדושת התאמיץ הוא לבר גזול להוליל בנים כארים

ויראי אלגים וקדושת המחשבה בעונה ההיא תועיל להקדו

שכינה ביניהם :

ג' ריאו ונבון שהיא תאמר התעלה הזאת או ביום קודם

הטבילה או בלילה קודם שתתייחל עם בעלה והיא

מקבלת מפי הרב החסיד כמהרר יוסף ן' סאמון זצוק"ל

וזו תעלה :

אלדים כושיב יחידים ביתה :

ויאמר אלגים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויברא אלגים את

האדם בצלמו בצלם אלגים ברא אותנו ויבן ה' אלגים את העלם

ואמר לקח חן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויברך אותם אלגים

ויאמר להם אלגים פרו ורבו ומלאו את הארץ :

אתה הווי ה' האלגים האל הגדול הגבור והנורא אתה עשית את

השמים ואת הארץ אתה הווי יוצר האדם ונפחת בו רוח ובשר

ובראת איש ואשה וראמת בהם שםך הקדוש יו"ד ב"ש וה"א

ב"ש לאשה לחמן עת וללמו אותם לאמר זכו שכינה ביניהם :

לכן איני האשה הנצבת לפניך היום ה' האלגים אלגים קדושי

המוכנת וחזומת בקדושה ובטהרה כדת משה וישראל שבין

ליכנס לחופה עם החתן בעל הנני מעלת תעלה ותחוננו

לפני כסא כבודך בעת ובעונה הזאת אאתה מולני ולבעל

על כל עוונתינו וחטאתינו ולאחיותינו ככתוב מצא לאח מצא טוב
 ויפק רצון מה' ועוונותינו מתפקקין על ידי תשובה וחסדים טובים
 וחפה :

(א"ה זאת התלה טוב לאחורה ג"כ ביום הקודם לסבילת מצוה כחוכן חטניה)

יהי רצון מלפניך אתגרה אכינתך בני ובן בעלי ותימו עלינו אחר
 הקדוש י"ו ה"א ותכניס בלבנו רוח טהרה וקדושה ותיחיק מחנו
 כל מחשבות ורהורים רעים ותתן לנו נפא זכה וברה ביני ובין בעלי
 ולא נתן עינינו אנחט אנו באום אום בעולם כי אים עיני בבעלי
 ועיני בעלי כי ויהיה בעיני כאלו איין אום טוב ויפה ובעלי חן
 בעולם כמו בעלי כבוד אנאמר אחמי בת ודאי והטי אונך ואכתי
 עמך ובית אפיך : ונאמר כי הוא אלוניך והשתחו לו : וכן יהיה
 בעיני בעלי כאלו איין אפה יפה ובעלי חן והגונה בעולם כמות
 ויהיו כל מחשבותינו כי ולא באום בריה אחרת בעולם כבוד
 אנאמר יפופית חכמי אום הוצק חן באפתותיך ונאמר ויתאו
 התלך יפיך : ונאמר על כן יעצב איין את אביו ואת אחו וזבך
 בביאתו :

יהי רצון מלפניך ה' האללים איהיה ציווגו עולה יפה ציווג הגון
 אל אהבה ואחווה אלוס וריעות ציווג כזר כזת מאה ויהוויר צ
 ציווג אל יראת אמים ויראת חטא ציווג אל בנים האנים צליקים

ותחיתים ויָאָרִים · זִיּוּג אֵל זֶרַע אֵל קִיּוּחַ · זִיּוּג אֵל בְּרַכָּה כְּזָבָר
אֲנִיחֵר ה' זְכַרְנוּ יִצְרָח יִצְרָח אֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל · זִיּוּג אִיקוּיִים בִּי
הַזָּבָר אֲנִיחֵר אֲשַׁתְךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בִּימְךָ בְּנֶךְ בְּאֵתִילִי
זָתִים סִבִּיב לְאֶלְחֻנֶּךָ · זִיּוּג אִירִיָּה אֲמַח בִּי בְעַלִּי יוֹמֵר חַפֵּץ
הַטּוֹבוֹת אֵיךְ לֹא בְעוֹלָם כְּזָבָר אֲנִיחֵר בֵּית וְהוֹן נְחֻלַת לִבּוֹת
וְחָה' אֲשֶׁר חֲסָלַת · זִיּוּג אֵל יִהְיֶה בִּי וּבִין בְּעַלִּי לְעוֹלָם לֹא
כַּעַם וְלֹא רוּגָה וְלֹא קִנְיָת וְלֹא תַחְרוֹת · אֲלֵל אֲהַבָּה וְאֲחֻוּהָ אֶלֹּם
וְרִיעוּת וְעֵנָה וְרוּחַ נְחוּכָה וְסִלְגָנִית · זִיּוּג אֵל אֲהַבָּת צִלְקָה וְגִמְלָה
חֲסוּיִם וְעִיִּית טוֹבָה לְבִרְיוֹת · זִיּוּג אֵל זֶרַע אֵל קִיּוּחַ בְּרִיא
וְטוֹב אֵל יִהְיֶה בּוֹ וְלֹא בָאֹם אֲחִי מֵאֲבֵרִי אֹם נֶזֶק וְלֹא חֲסֻרוֹן
לֹא פֶגַע וְלֹא נֶגַע וְלֹא חֲחֻלָּה וְלֹא חֲזוּהָ וְלֹא כֶּאֱבָב וְלֹא צַעַר וְלֹא
לְפִיזָן וְלֹא כְּאֶלֶזָן · וְלֹא יַחֲסֵד טוֹב כֹּל יְחִי חַיִּי · זִיּוּג אֵת חֲמֵיךְ
עֲלֵינוּ בְּנִאֲמַתָּנוּ וְרוּחָנוּ וְנַפְשָׁנוּ וְגוֹפְלָנוּ קְלוּסָה וְטַהוּרָה בְּחֲחֻשָּׁבָה
בְּלִיבּוֹר וּבְחֻמָּה כִּיהוּלִים כְּאָרִים · זִיּוּג כַּזֵּר עֲלֵינָן יִשְׂרָאֵל קְלוּסָיִם
זִיּוּג אֵל הַצְּלָחָה וְכִרְכָּה בְּרַכּוֹת אֲמִים מַעַל בְּרַכּוֹת תְּהוּם רֹבְצָת
תַּחַת בְּרַכּוֹת אֲרִים וְרַחֵם · זִיּוּג אֵל זֶרַע קְלוּסָה וְטַהוּר טוֹב וְיִטְרָה
חֲתוּקָן וְחֻקּוֹבָן · וּבִכֵּן לֵאמֹר יַחֲוֹל קְלוּסָה בְּדִיךְ הוּא וְאֲכַנְתִּיהָ בְּחֵלִיל
וְרַחֲמוּ וְרַחֲמוּ וְחִלּוּ לִיחֻלָּא אִם יוֹלֵל הוּא בָּאֵם וְאִלּוּ הוּא הָרִיבִי
מוֹכַנֵת וְחֻזְמָנֵת לְעֵשׂוֹת טְבִילָה כֹּתֵת מַשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל · יְהִי רַצוֹן

מלפניך ה' אללים אטטהרינו ותקדשנו בקדושתך ותאפייע
 עלינו רוח טהרה וקדושה מאתך ותתדצה בנו וצמעא'ינו ותזכנו
 לעשות רצונך תמיד כל ימי חיינו ותברך אותנו מצרכותיך כי אתה
 הוא מקור הצרכות ברוך ומבורך תמיד ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
 (א"ה זאת התפלה ג"ב נראה אטוב לאוחרת תגיד)

יהי רצון מלפניך ה' אלגינו ואלגי אבותינו אלגי אברהם אלגי יצחק
 ואלגי יעקב אתאמור ותנצור ותנטור תמיד את בעל מכל נזק
 ומכל רע ומכל חול . ותתן לנו חיים טובים חיים ארוכים חיים
 אן עושר וכבוד . ותתן לנו זרע אן קייחא ובעים הגונים
 וצדיקים ותטע בנו תמיד אהבה ואחיה אלוס ודעות ומקצוע
 אהבת בלב בעל אלא יחשוב באום אשה בעולם זולת ותטע
 בלבנו אהבתך ויראתך לעשות רצונך ולעבדך בלבב אלוס
 כיהולים כארים ולעשות צדקה וחסד עם עמך ישראל ותברך
 את בעל ברכה אלויה ברוב עוז ואלום כדבר אנאמר יברך
 ה' דיאמרך : יאר ה' פנו אלך ויחונך : יא ה' פנו אלך וישם לך
 אלוס : ונאמר ה' יאמר ויחיהו ויאור בארץ אמן וכן יהי רצון :
 אחר אספדה אבעת ימים טקיים וטבלה תתייחור עם בעלה
 ותכף הבעלה תפרוץ מיל אע"פ אלא דאתה לם והוא נגה
 גמורה :

ה' אָנָּה יָמִים הַרְאֹנִים אַחֲרֵי אֲנַעְלָה הֵם חָנוּכִים לָהּ כִּי־יִי וּסְתֵ
אֶלְיָנוּ אֵלֶּךָ תִּרְאֶה בָהֶם וּבְיוֹם הַרְבִּיעִי לְאִימוּנָהּ בּוֹרְקֵת עֲצוּמָה
אֲצִרִיכָה לַפְּסוּק בַּטְהָרָה וּתְבַלּוּק כָּל אֲבֵעָה וּתְתַחֵל לַסְפּוֹר
אֲבַעַת יָמִים נְקִיִּים מִיוֹם חֲמִישִׁי לְאִימוּנָהּ :
ו' כִּתְּם הַנְּחֻצֵּף בָּהּ בִּגְ יָמִים הַרְאֹנִים אֶל הַסְפִירָה אֵינְ תִּלְוֵן
אוֹתוֹ לְהַקֵּל אֶלֶּךָ לְהַחֲמִיד בּוֹ כְמוֹ בִּרְוֹאָה חֲמֵץ :

פֶּרֶק שִׁבְעִי לֵינֵי יוֹלָדוֹת וּמַחֲלָלֹת

א' יוֹלָדוֹת אֶלְיָנוּ לֹא רִאֲתָה לֵם שְׂמֵחָה כְּנֹגָה בֵּין יוֹנָה חֵי בֵּין יוֹנָה
חַת וְאֶלְיָנוּ נֶפֶל בֵּין אֶהֱפִילָה כְּמִין בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף אִוֹ כְּמִין
גַּגִּים וּחֲגֻבִים אֲקָצִים וּדְחָאִים וְכָל צוֹרֵת וְלֹא אִוֹ אֶפִיר אִוֹ אֵלֶּי
אוֹ חֲתִיכָה אֵיךְ בָּהּ עֲצֵם בְּכָל אֹפֶן שְׂמֵחָה :

ב' כְּיוֹם לִידוֹתָה עַג אַחֲרֵי אֵי עֲבָדוֹ אִרְבַּעִים יוֹם אִם תִּלְג זָכָר
וְאִמוּנָם אִם תִּלְג נְקֵבָה אֵינְ לָהּ לַסְפּוֹר אֲבֵעָה נְקִיִּים :

ג' כְּאֲעֲבָדוֹ הַיָּמִים הַנִּזְכָּרִים תַּפְּסוּק בַּטְהָרָה תְּבַלּוּק תְּחִילָה
וּתְתַחֵל לַסְפּוֹר אֲבַעַת יָמִים נְקִיִּים וּתַטְבּוֹל וְאִכְכֵּ תִהְיֶה
חוֹמֵרֵת לְבַעֲלָהּ :

ד' הַחֲפֵלֹת בְּתוֹךְ אִרְבַּעִים יוֹם לַעֲבוּרָה אֵינָה חוֹשֶׁאֵת אֵי־הִיא
וְלֹא אִבְל חוֹשֶׁאֵת מֵאִוֹם נֹגָה אֶלְיָנוּ לֹא רִאֲתָה וּמִזֵּ אַחֲרֵי

אספרה אצבעה נקיים מותרת:

ה' קרוגא אהפלה ואינה יועת אפילו לא היתה בחזקת מעוברת

הרייצו שמיאה ליה וחוצאת אחא נקבה היתה:

ו' פרטיים אחרים יא ביולגת ומפלת ואם אירע לה ספק תלך

אצל רב מובהק בליני שומאה וטהרה;

פרק שמיני

לזרים האסורים בימי נותה

א' חייבת לפרוץ מבעלה בימי שומאיתה עג אמתפור ז'

נקיים ותטבול. ולעולם היא בנדותה עג אמתבול

ב' לא תאחוק עם בעלה בזכרים המרגלין לערוה אחא יבואו
לידי ייחוד חס ואלום:

ג' לא תגע הוא בבעלה ולא בעלה בה אפילו באצבע קטנה

לכתוב ואלא אשה בנות שומאיתה לא תקרצ. ופיראן חכמים

כל קרובה אסורה:

ד' לא יואיט מינה לידו אום זכר אפילו בזכר שהוא ארוך ולא

תקבלנו מינו אחא תגע בבארו. והוא הדין על ידי זריקה אסורה:

ה' אסור לקח זה מזה עפר הטאבאקו שהוא ענין המקרב

האזהבים זה לזה:

ו' יא להקל לעניות אפיין להם מארתות ליטלו תיטק או תינוק

ח' מיז הבעל מקום להח' נוצא את עצמו והיא אינה עושה
כלום. אללא התינוק עצמו הווא יוצא מחיק אמו ובא בחיק אביו
ז' ואם אוכלת עם בעלה על אלתן אחר צריך איהיה אינו והיב
איזכירה אסורה לגוע לבעלה :
ח' אסור לה לאכול מאורי מאכל בעלה. וכן הווא אסור לאכול
מאורי מאכל אלה. ואם הפסיק אחר ביניהם מותר כמו
באורי כוס אאתין זה מזה :
ט' מותר אתביא המאכל על האלתן איזא עם בעלה :
י' לא תאב במטה המיוחלת לבעלה אפילו אלא בפני-
מקום לתבוא ליצי הרהור עבירה :
יא' אסור אתאב על ספסל ארוך אמתנגג ואינו מחובר לכותל
אבעלה יואב עליה להנגנוג מביא ליצי חבה. ואם אדם
אין אשה מפסיקין ביניהם מותר :
יב' אם הולכין במרכבה איז ואשתו לבון ואין אחר עמהן
תהיה יראת ה' על פניהם ויתרחקו זה מזה בכל האפאר
בדרך אלא יגע זה בזה :
יג' לא תישן עם בעלה במטה אחת אפילו ארוכה ורחבה הרבה
ואפילו אניהם לבושין בכל בגויהם ואין מגעין זה בזה. ואפי'
יך לכל אחר מצע בפני עצמו, ואפילו אם אוכזין באתי

מטות והמטות נוגעות זו בזו אסור :

י"ל ראיני אתזכור כל הזכרים הללו בימי נאותה ובימי ליבונה

כדי אלא תבא לידי מכאול חס ואגום :

טו ראיני אתיחול לה בגוים לימי נאותה כדי איהיו אניהם זוכרים

תמיד אהיא נרה :

יז בימים הקדמונים היו הנגות מרוחקות מפל אגם בתכלית

ההרחקה לזיה מאמנו רחל אקמרה לאביה לבן אל ימר

בעני אלוני כי לא אוכל לקום מפניך כי לרך נאים לי .

וכל אכן אהיו מתרחקות מבעליהן והיו לובאות אחורים

ומתעטפות אחורים אמנם רבותינו ז"ל התירו לנאים

איתקאטו גם בימי נאותן כדי אלא יתננו בפני בעליהן

(עיין להרח"סן בפ' התורה)

יח כל מלאכות אהאשה עושה לבעלה נרה עושה לבעלה חול

חמיצת הכוס בפניו (או הרקת המאקה לתוך הכוס) ולהניחו

לפניו על האלמן א"א"כ תעשה אום היכר כגון אתניחנו על

האלמן כיו אהאל . או תניחנו ע"ג כלי אחר :

יח אסורה להציע מטתו בפניו וזוקא פריסת סלינים והמכסה

אהוא לרך חבה אסור . אכל הצעת הכרים והכסתות אהוא

טורח ואינו לרך חבה ארי . ואלא בפניו הכל מותר אפילו

הוא יודע שהיא חצעת אותם .

י"ט אסורה לתת לפני בעלה קתוק אל חים וכלים אירחץ בהם
רגליו שהוא לדרך חבה כ"ב הרב החסיד רבינו יונה ז"ל:
כ" אסורה ליצוק לו חים לרחוץ פניו יליו ורגליו אפילו אינה
נוגעת בו ואפילו הם חים צוננים :

כ"א ראם אסורה לחזוג לו כך אסור אבעלה יחזוג לה כוס או
יציט לה כל אל חים ולא עוד אלא אפילו לשלוח לה
כוס אל יין כדרך האוהבים והחתנים אמצגרים זה לזה אסור
כ"ב כל אלו ההרחקות צריך להרחיק בין בימי נאותה בין בימי
ליבונה אהם כל ימי ספירה ואין מילוק בכל אלו בין
רוחה חמץ בין מצאה כתם :

כ"ג אם הוא חולה ואין לו מי שיאמאנו זולתה מותרת לאמאנו
רק שתזהר ביותר אטובל להזהר מהרחצת פניו יליו ורגליו
והצעת המטה בפניו והרב א"ך מתיר חזוגת והואטת
הכוס :

כ"ד אשה חולה והיא נזהר אסור לבעלה ליגע בה כדי לאמארה
כגון להקימה ולהאכילה ולסומכה ואם אין לה מיאמאנו
באביל עניותה תאאל לחכם ירא ה' היאך תתנהג:
כה אם בעלה רופא אסור למאץ לה הלפק ואם אין אס

רופא אלא הוא ויג סכנה בחליה לפאר להקל בצעת החוק לוקא:

וכן אם איך אם מקיז לם אחר מותר לבעלה להקיז לה לם.

וכן הוא הדין לעבד עבדות ^{מאמנת} *instans* ^{מאמנת} *servitū precaria*

אם איך אם אדם או אשה אחרת איתמכה או סעגה צעת

אתבבז עלה חליה ויג אם סכנת נפס מותר הבעל לתמכה

ולסעגה כעל:

פרק תשיעי

ליני לביאת הליבון ובליקתה

א צבעת ימים אהזבח סופרת מתחילין ממחרת יום אפסקה

בו וכך משפטה אם תראה אנים או אלה ימים ופסקה

חלראות צווקת ציום אפסקה כלי אתפסוק בטהרה ובליקה

זו תהיה סמוך לבין האמנות וכן נוהגין לכתחילה יאמנם

אם בליעבז לא בוקה עצמה דק אחרית ומצאה עצמה

ט הורה סגי בכך:

ב לעולם תרגיל עצמה לבוק. ביום הפסק טהרתה במוך

ח חוק נאיהא אם כל בין האמנות (ואו אפילו חצי אשה בתוך

היום) אבליקה זו מוציאה מכל ספק ואז תתחיל למנות

אצעה נקיים מיום המחרת:

ג ריאתה יום אחר בלכל ופסקה בו ציום צריכה לבוק עצמה

במוך זחוק ואיהא אם כל בין האמנות:

ל' בדלעזל אם בזקה עצמה סמוך לבין האמנות ומצאה
עצמה טהורה אע"פ אלא היה המוך אצלה כל בין האמנות
סג. אצל בזיקת אחרית לא מהני הו"ל ולא דאחה דק
יום אחו בצב"ל אע"פ תע"ה פתוח ואלו מואגין אנסת
יום אחו ולאחרתו חוזר ונפתח כמו א"רע כמה פעמי
לנאים רבות:

ה': ביום שתפסוק מלראות ובזקה עצמה כאחור תלבא חל
הבזוק לה א"פ בו בתם: ובל"ה תאים סלינים נקיים לבני
בזיקים מכתמים ומיום המחדת תתחיל לספור ז' נקיים:
ו' אם ה"א הולבת בדרך וא"פ לה בגלים לבנים א"צאו בהכביסו
תוכל לספור ז' נקיים דק הבזיקה ואהחלוק יהיה נקי ובז
חזם:

ז' בכל יום מאצעת ימי הספירה צריכה להיות בזוקת
לכתח"ל פעמים בכל יום אחת אחרית ואחת בין הערבי
ואם לא בכל האצעה אלא פעם אחת לא אע" בזקה יום
ראשון מהאצעה לא אע" בזקה ביום האציע או באחר
מהאמצעים מאחר אבזקה ביום אקולם האצעה ומע"ר
עצמה טהורה עלו לה. אצל אם לא בזקה בכל האצעה

וכיום האביע ומצאה עצמה טהורה איך עולה לה אלף יום
 האמיני בלג ומאמת עליו אזה ימים אחרים לתאוס הז' נקיים:
 ח: דק בדיקה תהיה לאור היום ולא לאור היר לבתחילה :
 ט' בדיקה עצמה ביום אפסקה מלרחות ומצאה עצמה טחאה
 אע"פ אבוקה אחר ג' אול' ימים ומצאה טהורה הרי זו בחזקת
 טחאה עד שתפסוק בטהרה אע"פ אינה סופרת עד
 שתבדוק אם פסק לה הוספת ולא מונה למחרתו :
 י' כל בדיקות אלו בין בדיקות הפסק בין בדיקות כל האבשה
 צריכות להיות בבגד לבן יאן או בבגד צמר גפן
 או בצמר לבן גרוך ותכניסנו בלחותו מקום בעומק בחורים
 ובסוקים ותראה אם יש בו אום מראה אדמומית ולא
 שתכניסו מעט לקנח עצמה ואם יקאה בעיניה מאז
 להכניסו כל כך בעומק בחורין ובסוקין עד מקום אהאח
 לא ותראה אם יש בו גם או מראה אדמומית אם לאו ואם
 לא עשתה בבדיקת יום ראשון תעשה פעם אחרת כן
 מבדיקות אלו הימים תהיו בלי עבול אם לא עשתה כן
 כלל רק אבוקה עצמה יטה בחורין ובסוקין היטב כפי
 ככה אע"פ אלא הגשה למקום אהאח לא סג' לה: אכל

בקינות בעלמא לא סגי :

יא הסומא בונקת עצמה ומראה אותה לחבירתה :

יב היאה אמרבת לבדוק בין בימי ספירתה בין בימי

אלא ראתה בהן הרי זו מאובחת אתאים יראת אלני

נגז ענה וחוצאת אל תבא לני בראת איסור, כי אי

אי לא וסת קבוע אפאר איבא לה לס אפילו אל בראת

וסתה ויהו לס יאבה ולא בוקה בין בלונס בין בדנו

הרי זו בחזקת טהורה חוץ מכאנתגוע עת וסת הקב

אחיא איסורה ען אתבדוק :

יג אצבעת ימים נקיים צריך איהיו רצופים אל תראה

לס בהם אלא ראתה לס אפילו בסוף יום האצבע סת

כל הימים וצריכא לפסוק בטהרה ולחזור ולחנות

ו' ימים נקיים רצופים אחרים :

יד באגה ימים הראשונים אל הספירה אפילו חצאה

כתם אינה תולח להקל באביל אעגין מעינה פתור

ואחא לא נסתם לגמרי אבן לאחר אגה ימים הרא

לינו כאאר כתם לתלותו להקל :

טו: לוקח באמצע כתם אהוא יותר מכגרים ועוד אלא

יכולין לתלותו במאכלות אלא בזכר אשר אז היא שמחה
אבל פחות מכגריס ועוד תולה בכינה אז בפרעוץ אפילו
באלה ימים הראשונים:

הוא הוה הלין אס ילוע איז לה חכה בגופה ויועשת אמוציאה

לם תולה בה אפילו בג' ימים הראשונים ואפילו ביותר
מכגריס ועוד להשתא לגבי לילה הוי נמי אכיה:

ו' אין מקילין באלה ימים הראשונים לתלות במכה אין
לוע אמוציאה לם אז איחני וכיבני אז אחר לבדים
אתלנן בהם כגון אנתעסקה בצפור וכו' ומה:

יח ראש טהורה אמצאה כתם אלום לינה כרואה מחץ
וצריכה להמתין להחלוק בגריה חמץ ימים וגם יום
ארחתה בג' ולעת ערב יום חמיץ תרחץ עצמה

בפנה אל חטה תלבוץ לבנים ותציע סוינים נקיים
בחתה ותתחיל ליום מחרתו לספור ל' ימים נקיים:

יט אס מצאה כתם בתוך ימי ספירתה פוסקת אותו יום בטהרה

ותתחיל לחנות מחץ למחרתו: ולגעת הרב ג' חב' ס' עג' ה'

באשה אטבלה ולא היה בעלה בעיר בליל טבילתה ומצאה

כתם לפוסקת באותו יום (לחנות ל' נקיים) וחונה למחרת:

וכ' פני יואע ס' יב':

הלכות טבילה

פרק עשירי: אלא לטבול האשה ביום

א' איין הנגה והזבה והיוולדת עלות מכוונותן בלא טבילה
אפילו אחר כמה שנים חייב כרת הבא על אחת מהן
אלא טבלו כדלוי במקוה כער עשוי כהלכתו:
ב' תזהר האשה לטבול מיו בכלות ימי ספירתה אם בעלה
בעיר כג' אלא להרחיקו מאלוה אפילו לילה אחת ובזה
האגום ביניהם:

ג' לפיכך מותרת לטבול אפילו בליל גבת וי"ט אם אירע
ליל טבילתה ולא יכלה לטבול קודם לכן כגון שהיה
אחר לילה ודוקא אם בעלה בעיר אבל בלאו הכי
אסור לה לטבול בליל גבת וי"ט טובים:

ד' יש מקומות שנהגו אלא לטבול במוצאי גבת וי"ט כג'
אלא להרחיק החפיפה מן הטבילה. אמנם כתבו האחרונים
כל זה דוקא אם היה אפשר לה לטבול קודם לכן ואם
יש לאסור מאוס קנס. אכן אם לא היה אפשר לה להסמיק
החפיפה לטבילה ואז מתירין לה לטבול במאק ותחפור
בע"ק ותזהר ב"אק מן הזברים המוצצין כמו אנבאר:

ה' : אסורה לטבול ביום הצביעי אלא בליל אמיני וואפילו
אם מחמת עג יום ח' או ט' אסורה לטבול ביום תאום סוך בטה
ו' : היכא לאיכא אונס כגון אצאה לטבול בלילה מחמת צנה
או פחד גנבים או אסורגין אע"י העיר בלילה ובית הטבילה
מחוץ לעיר יכולה לטבול באמיני חצונו יום אכל באצביעי
לא תטבול חצונו יום אע"ג לאיכא אונס אלא תטבול לאחר
ביום אמיני אם יצא אונס אלא תוכל לטבול בלילה :
ז' : ס' יהו בדיעבד בנאי ליון אספרו ז' נקיים וטבילה אפילו
ביום אצביעי וואפילו בלא אונס עלתה לה טבילה : אכל
לא תאמץ אפילו באמיני עג הלילה ותסתיר טבילתה
חכמה עג הלילה אלא יכפנו יצרו לאמץ עמה ביום :

פרק אחד עשר

ליני טבילתה וחציצתה

א' : צריכה אתטבול כל גופה ערומה בפעם אחת ואם היא
בעלת אער תטבול כל גופה עם כל אער ראשה בבת אחת
לאערות ראשה הם כגופה לפיכך צריך אלא יהיה עליה
אום לבד חוצץ אלא יצא עליה לבד חוצץ אע"פ שתסירנו אחד
הטבילה ותחזור ותטבול אונס המקום (איהיה אס לבד החוצץ)
לא הויא לה טבילת כל גופה בפעם אחת אלא צריכה להסיר

אותו הזכר ולטבול כל גוטה אנית לטבילה ראונה לא עלתה
לה כלל לרובן גזרו לחציצה כל אהיא פוסלת הטבילה:
ב: ציטה זכרים אמורים באחציצה הוא זכר ארך בני אדם
להקפיד עליו ואפילו היא אינה מקפלת עליו עתה או לעולם
כיון ארך רוב בני אדם להקפיד בכך חוצץ לעתה בטיילה
אצל כל אדם ואם הוא חופה רוב הגוף אעפי אפין בני אדם
להקפיד בכך גזרו בו אפין. מיהו לכתחילה לא תטבול
אפילו בזכרים אפנים חוצצים גזרה מאוס זכרים החוצצים

ג: אלו הן הזכרים ארך בני אדם להקפיד עליהם וחוצצין. חוטי צמר
וחוטי פשתן ורצועות אכורכין בהן האער בראש לא תטבול
בהן עג אתרפס חפני אקפלת עליהם להסירן בצעת חפיפה
חפני אפין החיים נכנסין בהם. וכיון לאיכא זמנא למקפלת אעפי
ועכאיו אינה מקפלת חוצצין. וזוקא אהם כרוכין על האער אלא
אם הם בתוך קליעת אערה אפילו רכויים אינו מועיל בהם
אפין החיים נכנסים תוך הקליעה עג אתסתור אותו לגמרי
ואם הם כרוכות באר מקומות בגוף לא תטבול בהם עג
אתרפס חוץ אם הם כרוכים בצואר אפנים חוצצין לפי אפין
דרך להקפין אם אפין אשה חונקת את עצמה ובולאי חרופי
הם אכל קטלא אהיא רצועה חלקה ורחבה אכורכת סביב

צוארה חוצצת מפני אמונת עצמה זו בחוזק כרי אתרהא
בארה בולטת ותראה בעלת בצר ומתוך אהרצועה חלקה
ורחבה אינה מניקתה:

ל: רהא לחוטי צמר וחוטי פשתן חוצצין הנ חילי כהם עשוין
מעשה גיל או אפילו ארוגים מפני שהן מהולקין ואין נכנסין
בהן מים וחוצצין אצל אים אהם חלולין ועשוין מעשה ראת
אינן חוצצין לרפויין הם ונכנסין בהם המים: ואם היו מוזהבות
חוצצין ואע"ג עליון כהו תיא כיון אחקפנות עליהם אלא
יטנפוס המים והוה נחאל לה אלא יבואו אמה המים פסולה
הטבילה בחציצה ללא עיילו בהו ותיא וכן אים היו חטונפין
בתחילה קודם אטבילה בהן חוצצין מפני אחקפנות אלא יבואו
אמה המים מפני אהיזים ויחחין את הטיט ומלכלך את הבצר
כאעולה חן הטבילה ולכן הטבילה פסולה:

ה: חוטיין אלא ער אינן חוצצין מפני אהמים באים בהן ותחתיקין:
ו: אתי אערות אצגופה אים הם קאורות ביחל (אפילו אים הם יותר חמתים)
אינם חוצצין אפינן מתקארות ומתהלקות יטה ויכולין המים לבא
בהן ואין חילוק אים קאר אתי אערות עם אתי אערות או אהם
קאוות בפני עצמן אצל אער אחר אנקאר מתהלק יטה וחוצץ
אפינן המים באין אים בלא אמוצצת כאהיף אחקפנות עליו אצל

אם אינה מקפצת עליו עלמה לה טבילה על איהא רוב אערות
קאורות נחמא נחמא בעני עצמה אלא אע"פ אינה מקפצת
חוצצין ולא עלמה לה טבילה :

ז' : אער אכנגג הלכ ואבזקן הנזכק זה בזה מחמת זיעת חוצץ
אורך בני האדם להקפיד על זה להפרידם אכל אער אבראף
ואער אל בית האחוי אינו חוצץ ואער אל בית התורפה
באשה נאולה חוצץ מפני אקפצת עליו אלא להתגונות
בפני בעלה בפנייה אינו חוצץ :

ח' : ראייתן הנאים איך להן אערות לבוקות זו בזו כמיין קליעות
אסכנה הוא להסידן ואינה מקפצת עליהן אינן חוצצות :
ט' : לפלוף אחוץ לעין חוצץ אפילו הוא לח אורך להקפיד עליו
לקנחו ואבתוך העין אינו חוצץ אלא מקפידין עליו בלא
כאהוא לח אכל כאהוא יבש בין בחוץ בין בפנים אכאנה
מקפידין להסידן ואחתי נקרא יבש באמתחיל להודיק :

י' : ריב הרחב ז"ל כתב סי' קי' ז"ל צואת החוטם יג מחמירין
אחוצץ ואפילו לגבריהם לפלוף יבש אבתוך החוטם הזכיק
בגובה החוטם או בחללו בפנים אינה יוצאה אינו חוצץ
ונכון חאל לזוהר על אפת החוטם אלא יהיה בו לפלוף
יבש ע"כ הרב ז"ל ז"ע :

יא: רחול אבעין אינו חוצץ לניחות העין מעבירתו תחיל יאחזק
 לעין חוצץ מפני אנעשה עב ויג בן מחץ יגרכה הוא להעבית
 ואם היטה פותחת ועצמות עיניה תליר חף אחזק לעין אינו חוצץ
 יב: לם יבג ועל המכה חוצץ ויריד אבתוכה אינו חוצץ יצא הריר
 מתוכה כל סוף ג' ימים הראשונים עגיין לח הוא ואינו חוצץ
 לאחר חכאן יבג הוא וחוצץ אהרי תקפאת עליהן להסירן
 לפיכך הוצא בעלת חטטין צריכה לחוף במים חמין עג
 איתרכבו:

יג: רטיה אעל גב המכה חוצצת:

יד: חץ או קוף התחוב בבאר אם נראה מבחון חוצץ ואם אינו
 נראה אינו חוצץ כיון שהוא מאוקע בבאר ועצ לפנים
 חן העור אעפי אנראה חונח עגיין על הבאר הפעמי אינו
 חוצץ:

טו: לכלוכי צואה אעל הבאר תחת זיעה אינן חוצצין ואם
 בתייבג וכגלג כגלוג חוצץ אחקפיקין עליו:

יז: וכן תלמולין אעל הבאר חוצצין תלמולין הללו הם איזה
 חוטין אנארו לבוקין ביו האדם אחר אלג נעסה ומאפאף
 יגיו זו על גב זו וכופלן כמו חוטין אם תלמולין הללו
 טפלן על בארו חוצצין:

י"ז: טיט היון וטיט היוצרים וטיט אל לרכים שנמצא אם תמיד
אפילו בימות החמה כל אלו אפילו עולם לחים מוצצים
חפני אהם ממוצקים מאלו אלו ע"י אפואף החים אינם
עוצרים ע"י אפואפס הרבה אבל אלו טיטים באהם
לחיים אינן מוצצין חפני אהם נמחין במים מיד ואין לך
להקפיד עליהם וכאם יצאין מוצצים אינן נופלין מיד
מיהו אם היא מקפדת אפילו בצבד לח מוצץ:
יח: כתב הרב ט"ז לחולי הגרב לגבי טבילה מוצץ וצריך
להסירה אפ"י לכואב לה הרבה:

יט: הגיו המלב והדבא והגם ארף התאנה וארף התות וארף
החרוב וארף האקמה הנוטטות מהאילן על בצר האדם יבאין
מוצצין לחים אינם מוצצין אלא מקפידין עליהם בליחותו
אבל כל אלו הארפים מוצצין חפני אהן אפ"י לאלוהי פיר
וורק צ"ל להקפיד עליהם:

כ: לם אנסרך בצאר אפילו הוא לח מוצץ:
כ"א: צ"ע אצונעות הנאים על פניהם ויליהן ואשר ראין
אינו מוצץ אלא בו חמת אלא חזותא בעלמא:
כ"ב: צואה אמת הצפורן אלא כנגד הבאר מוצץ כנגד הבאר
אינו מוצץ ובצק אמת הצפורן אפילו כנגד הבאר מוצץ

ואיזהו אלא כנגד הבאר? זה הצפורן עוקף על הבאר ילפי
אלין יכולות לכונן מה נקרא כנגד הבאר או אלא כנגדו
נהגו הנאים ליטול צרביהן קודם שבילתן:

כג: כתב הרוקח אשה אנגעה ציורה או בקלירה ונתפחמה
בצרה פירוש זה אינו קפידא אע"פ אהעט נזכק בצאר
ע"כ וכתב על זה הט"ז וחטעם זה לנתי להתיר בלשה
אטבלה וחצאה במקום אחר בגופה אחרורית במקום
אנגעה בכותלי בית המרחץ אהיו אחרים מחמת יען
המרחץ ולא הצרכתה שבילה אנה:

כד: ר"ס י"א לה נפח על מקום הצפורן ואינה יכולה לא
לחתוך ולא לחטט אס נעוזה כל כך אלין הטיט אהתת
הצפורן נראה אינו חוצץ:

כה: לוקא בצק אהתת הצפורן חוצץ אבל הצפורן עצמה
אינה חוצצת (ולפי אהיא חגוף האשה וזוזה לעשרותיהן
ואפילו היתה גולה ועומות ליחתך ופורחת ועוברת
מכנגד הבאר אינה חוצצת חיהו כל זה לוקא אלין צוזה
או בצק תחת הצפורן באעת שבילה וכבר נהגו ליטול
הצפרעם קודם שבילה ואפילו נשאר צפורן אחרת
חגולת מצריכין לה שבילה אחרת:

כו: צעוון המולולת אפיראָה מיעוטה חוצצת פיראָה

רוצה אינה חוצצת וליוון צריך אתטבול אנית:

כז: אכזר ובאָר המולולים חוצצים ויבלת או יתר אאינן

מולולין אינן חוצצין לכגופה חאיבי:

כח: קאירים והנזמים והטבעות והקטלאות אים הם

רפויים אינם חוצצין. ואים הם לחוקים ומהווקים חוצצין

וכן הליון באגר אעל החכה וקאקאית אעל גבי האכר

מהווקין חוצצין.

כט: צריכה לחצוץ אינה אלא יהא בהם זכר חוצץ. אים

טבלה ונמצא אום זכר זכק בהם לא עלתה לה טבילה

ונוהגות הנאים אלא לאכול באר ציום הטבילה מפע

אהוא נכנס בין האנים יותר מחאכל אחר ואעפי אורכן

לכווק בין האנים קוום הטבילה מ"ח חוצצות לילמא

חאטייר מיניה ולאו אלעתא ומנהג יפה הוא. ולא

תאכל כלום בין הרחיצה לטבילה. וגם כן חנהג יפה

אלא תעסוק כל היום אפילו קוום הרחיצה לא כבצק ולא

בנרות אלא אעוה מפע אנזבקיין בה ביותר:

ל! אים לא הויחה בית הסתרים ובית הקמטיים אלה ונמצא

בהם לזכר חוצץ לא עלתה לה טבילה וחס לא נמצא
 עליה לזכר חוצץ אעפ"י אלא בזקה קודם טבילה עלתה
 לה טבילה ללא חמי לבזיקת הגוף וחפיפת הראש :
 ל"א: חס לא בזקה קודם טבילה בין אינה ולא אחר בירת
 הסתרים אלה. ואחר טבילה נמי לא בזקה עו אנתעסקה
 בכתמים ובתבאילין ואל"כ בזקה ומצאה עצם בין אינה
 או לזכר חוצץ בין סתריה תלינן לקולא יאמרין לזכר
 טבילה עילי לה :

ל"ב: נתנה אערה בפיה או קרצה אפתותיה או קפצה יזה
 בענין אלא באו החיים בהם לא עלתה לה טבילה :
 ל"ג: לא תאחזו בה חברתה בידיה באעת טבילה לפי שאין החיים באים
 במקום אחיזת ידיה אלא חס כן רפתה יליה כלי איבואו החיים
 במקום אחיזת ידיה, ואם הליחה יליה בחי מקוה תחילה מיותר
 אמשקה טיפה אעל יליה חבור למי מקוה :

ל"ד: ראש אינה יכולה לעמוד על רגליה מותר לטובלה על ידי
 אלתאחזו אתי נאים בזרועותיה וליחו יליהם תחילה בחי
 מקוה אבל חסור להאכיבה ע"ג סגין ולהטבילה: חב' ס' פ"א:
 לה: אין צריך אהגביה רגליה באעת טבילה חס אין אס טיט

אנשי אורסת על הרצפה אין כאן חציצה מפני אהתיכ
מקומין לרגליה :

ל"ו אין טובלן בכלים לפיכך אם היה טיט במקום אטובל
לא תעמוד על גבי כלי עץ אמקבלן טומאה חגבן ול'
על גבי נסרים ולא על גומם כלי הראוי לחורס ואם
עברה וטבלה לא עלתה לה טבילה אצל נותנת היא
חבילי זמורות תחת רגליה מפני הטיט וכן לא תעמי
ע"ג כלי חרס ולא ע"ג בקעת ותטבול ואע"פ שאין כו'
חרס מטמא חגבו חא"ו חכמים אמא תפחו אלא
תפול ולא תטבול כראוי :

ל"ז: עברה וטבלה על גבי אלו עלתה לה טבילה בזיעבו
ולפי זה מקוה איז בו מוריגות אל עץ אפילו הם מחוץ
לבתלי המקוה לא עלתה לה טבילה לפיכך כלי עץ הם
וצריך לעשות במקומן מוריגה אל אבנים ותהיה המור
רחבה ארבעה מקום הנחת הרגל כוי איהא בה איעור
מקום לכל תפחו ליכול מחנה :

ל"ח: סילון אל עץ הקבוע בקרקעות המקוה אם אין לו
מסגרת מותרת לעמוד עליו ולטבול: מאוס לאין אכ

כלי עליו יקבוע בקרקעית המקוה :

לט: לא תטבול במקום איך בקרקעתו טיט מעום חציצה אלא

תתן עליו זמורות או נסרים חלולים אלוים מקבלין שומאה

ואם טבילה י"א אלא עלתה לה טבילה :

כו: לא תטבול במקום איך חפץ איראזה בני אלם מפני אמתך

כך מחהרת לטבול ואינה מקלקת לטבול כראוי . מיהו

בליעבו אהיא יודעת אטבילה כראוי עלתה לה טבילה .

אבל לכתחילה תחמיר :

כז: לא תטבול בקומה זקופה מפני איך מקומות אסתתרין

בה ואל תאחה הרבה עו איזבכו סתריה זה בזה אלא אוחה

מעט עו איהו סתרי בית הערוה נראים כדרך אהיא נראית

באעה אעורכת ויהיה תחת עליה נראה כדרך אנראה באעה

אהיא חניקה אלת בנה ויהיה תחת בית השחי נראה כאורך

אנראה כאאורגת מעומו אגבהת יליה קצת ימית יותר מן

האמאלית ואינה צריכה להרחיב ירכותיה או חזו יותר מואי

וגם לא להרחיק זרועותיה מן הגוף יותר מואי אלא כדרך

אם מרוחקים בעת הילוכה . ואם איתתה ביותר או זקפה

ביותר עלתה לה טבילה :

כ"ב: וכיון צריך אלא תאמה יותר מולוי צריך איהו מי המקוה
גבוהים למעלה מטיבורה לפחות חצי אמה אן ו' טעמים
(לגעת הרב בלוי הגולה) אלא אינם גבוהים כ"כ צריכה
לפחות הרבה על אנעאו קמטים קמטים בצטנה אלא
יבולו אס המים ולא הוי טבילתה כאידה :

כ"ג: כהיה יא מי אלוחר אלעפי אין בגובה מי המקורה
לעלות בהם כל גופה אלאכ פניה וגופה כבואים בקרקע
אפיר למי :

כ"ד: ראינה צריכה לפתוח פיה כדי איכנסו בה המים ולא
תקפוצ איתה יותר מולוי ואם קפצה לא עלתה לה טבילה
אלא תאיך אפתותיה זו לזו ליבוק בינוני כדרכה הטבעי
מ"ה: לא תעצים עיניה ביותר ולא תפתחם ביותר ואם
עאתה כן לא עלתה לה טבילה :

כ"ו: באעה אהיף טובלת צריך אתעמיו על גבה אשה יהודית
אהיף גולה לפחות י"ב אנים ויום א' אתראה אלא תאחר
מאער ראשה צף על פני המים :

כ"ז: ואם אין לה מי אתעמיו על גבה או אהיף בחסך תכרוך
אערה על ראשה בחוטי צמר או בדצושה אבראשה ובלבד

אַתְּרַעַם עַל אֵיזְכְּלוֹ הַמַּיִם לִיכְנֵס בְּתוֹכָם אוֹ בְּאֲרָאוֹת אֶל
 חוֹטִים חַלּוּלוֹת אוֹ קוֹאֶרֶת כּוּג רַפּוּי עַל אֲעֲרוֹתֶיהָ :
 מ"ח: הַמַּפְצֵלֶת בְּנֵה לְאַחֲרֵיהָ כַּאֲשֶׁר הִיא עֲרוּמָה וְטַבְלָה לֹא עֲלֵתָה
 לָהּ טַבְלָה אֲמַאֵל הִיא שֵׁיט בְּרַגְלֵי אוֹ בִּיזֵי הַתְּנוּקָה וְנִזְבַּק
 בְּאִמּוֹ וְחֹצֵץ בָּעֵת טַבְלָה וְאַחַר אֲעֲלֵתָה נֶעַל הַשֵּׁיט :
 כ"ט: צִדּוֹרוֹת וְקַסְמִין אֲבַנְסוּ בְּסִלְקֵי הַרְגָלִים מִלְּמַטָּה הֵרִי
 הֵם חוֹצְצִין :

נ" : וְכֵן אִיסְפֵּלְנֵית מְלוּגְמָא וְרַטִּיָּה אַעַל בֵּית הַסְּתָרִים חוֹצְצִין
 לְאַעֲפִי לְבִיחַת מַיִם לֹא בְּעֵינָן רַחֲוִים לְבִיחַת מַיִם כְּעֵינָן
 וְלֹא יֵהֵא בֵּהֶם לְבַר חוֹצֵץ :

נ"א: צִרְיִכָּה הַאֲשָׁה לְבִדּוּק עַצְמָה קוֹזֵם טַבְלָה אִם הִיא צִרְיִכָּה
 לְהַטִּיל מַיִם אוֹ לְעַגּוֹת עֲרִיכָה הַגְּדוֹלִים כִּי אֵלֵא תֵהֵא
 צִרְיִכָּה לְעַצוֹר עַצְמָה וְנִקְבִּיָּה לֹא יֵהִיוּ רַחֲוִים לְבִיחַת
 מַיִם גַּם צִרְיִכָּה אֲתַסִּיר צוּחַת הַחוּטִם קוֹזֵם טַבְלָה
 כִּי אֵלֵא יְחוּץ :

נ"ב: הִיָּתָה בֵּה אֲעֲרֵה אַחַת אוֹ אֲתִים חוּץ לְמַכָּה וְרַאֲאָן מוֹזְבֵּק
 לְמַכָּה אוֹ אֵהִיוּ רַחֲוִי אֲתִי אֲעֲרוֹת מוֹזְבֵּק בְּשֵׁיט אוֹ בְּצוּחָה
 אוֹ אֵהִיוּ ב' אֲעֲרוֹת בְּרִיסֵי עֵינֵיהָ מִלְּמַטָּה וְנִקְבּוּ וַיִּצְאוּ

בריסי עיניה מלמעלה. וכן אם היו ב' אערות אן מטה
מתגבקיין בריסי עיניה אן מעלה הרי אלו חוצצין:
נ"ג: לא תטבול באבק אעל רגליה. ואם טבלה י"א אינו חוצץ:
וי"א אחוצץ וא"כ אפ"ט רגליה קודם הטבילה. או אטבלה
בחמין:

נ"ד: נזה אטבלה בבגליה מותרת לבעלה. וזהו לוקא בליעבל וגו'
כן אבגליה היו רטויין. אבל אם היו מהווקיין לא עלתה לה
טבילה:

נ"ה: יש מין כינים אובוקיין בחוזק בבאר הרבה ונואכים בע'
במקום איש ונקראים פייאטולי בלאון אי טלקי צריך
להסיריין קודם הטבילה ע"י מים חמין ולגוררן בצפורן.
ואם אינה יכולה להסירן אינן חוצצין:

נ"ו: נזה אטבלה בלא כוונה כגון אירדה להקר ונטלה לתוך
המים הרי זו מותרת לבעלה. ובלבו אטבלה כראוי
וי"א מחמירין:

נ"ז: יש לאשה להיות צנועה בליל טבילתה אלא להויעה
לאום אדם ולכן לא תלך במהומה או בפני חבריות.
ותסתיר עת טבילתה כדי אלא תרגיץ בה אפילו חברות

אלא לוקא אפחותיה הבאות לארתה וחי אאינה עושה כן
 עליה נאמר ארור אונב עם כל בהמה וכן תזהר בצאתה
 מבית הטבילה אלא תפגע באום בהמה שמחה או כותי ראע
 ואם פגעו בה אחת מוכרים אלו אם היא יראת אמים תחזור
 ותטבול ולכן נהגו הצוקניות י"ג לחלות פע אחת
 מחברותיהן אתבא לקראתה בעת צאתה מהמקוה וזה
 יועיל להוליד בנים צדיקים וכאירים :

פרק שנים עשר

בליקת בית הסתרים וחפיטה באבת

א': חייבת להזיח בית הסתרים / קיום הליכתה לבית הטבילה
 וסמוך לבקא) ובית האחי אלה במים חמין ולסרוק אער
 ראשה יפה במסרק אלא יהיו אערותיה נצקין זה בזה
 וכן צריכה לעיין בעצמה ובבארה וכוונת כל גופה
 סמוך לטבילתה אלא יהא עליה לבר מיאוס אמוצ' ואחר
 כך תחוף כל גופה ותאטוף במים חמין באעת חפיטתה
 גופה ואערה :

ב': ראשה אחת אבאתה מבית הטבילה והזכירה את עצמה
 אבבית הטבילה אאלה ובקאה מסרק מאשה אחרת. אך

אכחה אם סרקה אע או לא פסק הרב א"י חב אלה ע"ב
לאין להחמיר מספק:

ג: חפיפה אצמקום אע לא תהיה במים קרים חכני

אחסבכין את האיער אלא במים חמין ומהו אפילו

בחמי חמה סגי ולא תחוף בנתר מלא לפי אמתק

האיער וחוזר ומסתבך ולא באלה לפי אסבך האיער

ולא באר לזרים האער וכל זה לבתחילה אלא אם חפפה

בנתר וכיוצא בו וראתה בעצמה אין אעדות אלה

קאורים ומסובכין ארי:

ד: אלה אצוו לה הדופאים אלא תחוף ראה במים רק ביין

יא לאול לרופאים אם היין מסבך האעדות ואם אומרים

איינו מסבך יא לסמוך עליהם ואם הדופאים אינן

בקי אין תנסה את עצמה אלה פעמים אם היין אינו

מסבך האעדות:

ה: חפיפה צריכה לבתחילה להיות סמוך לטבילה והחנה

הכא אתחיל לחוף חבשו יום ועסקת בחפיפה ע

אתחאך ואז תטבול וכן חנהג כאר אע"פ אחרת תא

עצמה מסדק לבית הטבילה ותחוף אס וכן תחזור

להאטטן ולרחוץ אנית בבית המרחץ סמוך לטבילה :

ו: בצעת הלחץ אצריכה לחוף ביום יכולה לחוף בלילה קודם הטבילה ובלבד אתחוף כראוי ולא תחוף בנחיצה רבה :

ז: ח! טבילתה במוצאי אבת או במוצאי יום טוב תרחץ

ותחוף היטיב בע"א או בע"ט ובמוצאי אבת וי"ט תחזור

ותחוף ותרחץ קודם הטבילה :

ח: אס נזמנה לה טבילתה בליל אבת די לה בחשיבות היום

סמוך לבין האמנות וטובלות מאתחאך :

ט: חל ליל טבילתה במ"ק והוא י"ט א"א לחוף בליל טבילתה

ולא ביום אפני טבילתה אז תחוף בע"ק יוכן אס חלו

ב' ימים טובים ביום החמיאי ואגי וחל ליל טבילתה

בליל א"ק תחוף ביום ל' בצבת ותקאור אערותיה כרי א"א

יסתככו :

י: תזהר בימים אבין החטיפה לטבילה מכל שינופת ואלא

ילבך בה אום לברי גס תזהר מנגיעת התבאילין או

מנתינתן לבניה הקטנים אס אפאר לה לזהר ובפרט

אס הם לברים הנלכקים ומ"ח תרחוץ יליה בכל פעם

אנגעה בלברים הנלכקים כרי א"א תבוא לידי חציצה :

י"ח: בצעת טבילה תחזור ותעיין ותבדוק היטב כל גפה
ואפרות ראשה אלא יהא בה לבר חוצץ ותגיד בית הסתרים
בחמין אהותמו אפילו ציט וכן תחצוץ אינה היטב
בצעת הטבילה אלא יאירו ביניהן לא פירורין ולא
באר ולא עצם:

י"ט: בחקום איראה לטבול בלילה אסור לה לחוף בע"א אהוא
יום אפי לספירתה ולטבול ביום אבת אהוא אביעי
לספירתה אלא בטבול ביום האמיני:

י"ג: כאלו טבילתה בחול וכא בליל אבת ייט אס חפפה
ועיינה עצמה ביום וטבלה בלילה אז אפילו בליל יום
אל אחרתו עלתה לה טבילה בליעבד אע"פ אלא היו
חפיפה ובדיקה סמוך לטבילה אכל אס לא חפפה כלל
לא עלתה לה טבילה אע"פ אעיינה עצמה בגופה ואפי
חפיפה כלל לא עלתה לה טבילה אע"פ אעיינה עצמה בגוף
ואפילו חפפה מיו אחר הטבילה וסרקה במסרק ולא
חצאה אום ניחא קאורה לא עלתה לה טבילה ואל"ל אס
חפפה בחקום איער ולא עיינה באר גופה אלא עלתה
לה טבילה ואפילו בקה כל גופה אחר הטבילה ולא חצאה

אום לכו מוצץ אינו מועיל לשמח בעלייתה מן החיים
נעל מחנה :

יד: בל"א באר כל הגוף אבל בבית הסתרים אין צריכין
לביאת מים אם לא עיינה אותם קודם לכן ואח"כ עיינה
אותם ולא מצאה בהם אום לכו עלתה לה טבילה :
טו: חפפה ועיינה גופה ואערה וטבלה ובעלייתה נמצא
עליה לכו מוצץ אם סמוך לחפיפה ועיון היינו בתוך
עונה להיות יב אעות טבלה אינה צריכה טבילה
אחרת: ואם לאו צריכה טבילה אחרת ולהרחבם בכל
אופן צריכה טבילה אחרת :

יז: בל"א כאלא נתעסקה באותו המין אחר טבילה אבל אם
נתעסקה בו בין טבילה לבדיקה אין צריך טבילה אחרת
אאפאר לתלות אותו לכו מוצץ במין אנתעסקה בו
אבל אם לא חפפה קודם טבילה אין תולין בו אע"פ
אנתעסקה בו אחר הטבילה :

יח: בל"א באר כל הגוף אבל בית הסתרים אלה אם לא עיינה
אותם קודם טבילה ואחר הטבילה גם כן לא עיינה עו
אנתעסקה בזכר החוצץ ואח"כ נמצא עליה מאותו המין
תולין להקל :

יח: חטפה קוּם טבילה וצין חטיפה לטבילה נתעסקה
בזברים החוצצין או אנתנה לבנה תבאיל הראוי לזכק
בה לא עלתה לה טבילה אפילו אם בזקה מיל אחר טבילה
ולא מצאה עליה אום לבר חוצץ אלא חוצצין אבעליית
מן המים נפל מחנה וצריכה טבילה אחרת: מיהו אם
בזקה עצמה קוּם טבילה ודחתה: אלא בזכק בה אום
לבר סגי ואינה צריכה חטיפה וטבילה אחרת אבל
חותרת ללבוז בגלים בין חטיפה לטבילה אכן לא תקח
תנוק אצלה אחר החטיפה אלא יכלך אותה ולא
אזעתה:

פרק שלישה עשר אימתי תעשה ברכת הטבילה

א: כיון אטבילה זו מצוה היא צריכה לברך עליה באפואטח
חלבוזיה ועומות בחלוקה תברך: ב"אי א"תה אק"בו
על הטבילה: ותפאוט חלוקה ותטבול ולא תברך
אחר אפאטה חלוקה אאסורה להזכיר את השם באהיא
עזומה ולבה רואה את הערוה: ואם אכחה ולא ברכה
קוּם אפאוט חלוקה תבנס במים עג צוארה ותחט

זרועותיה ואז תברך אפילו אם הם עלולים ובלבל אתוביה
עשה חוץ למקוה:

פרק ארבעה עשר

ליצי מקוה ומימיו

א': איך היא עולה מטומאתה בדחיצה במרחץ ואפילו
עלו עליה כל מימות אצבעים עדין היא בטומאתה
ומייבין עליה כרת עו אתטבול כל גוטה בבת אחת
במי גאמים אנקוו במקוה ואעפי אאים מים חיים
או במי מעין איז בהם ארבעים סאה או במי באר
אטבעין או במי נהר או נחל או במי הים אעגאנקוו
למקוה ע"י כלי חרס או כלי נחשת הקבועים בקרקע
ובלבו איהיה בהם מ' סאה:

ב': ארבעים סאה אחרנו צריך אלא יהיו אלוזים אים
הם אלוזים פסולים מן התורה:

ג': וא מתירין בטבול בנהרות כל האנה אף באשת
הגאמים והפארת אלגים ורבו הנוטפים על הזוחלין
מאום לעיקר גילול הנהר ממקום מקור. אמנם איך
להקל בזה במקום איז מקוה כאר עאוי כוין תורה

וכהוראת רבותינו :

ל' דג ליזהר מלטבול בנהר המתהווה לגמרי ע"י גשמים
וכאין גשמים פוסק לגמרי אע"פ שאר נהרות קובעים
לתוכו בצעת הגשמים ומתהווה על ידן מ"ח הו"ל
ופוסק לגמרי בצעה אין גשם אסור לטבול בו דרך
זחילתו עו איקוו המים אבתוכו אבל בנהר אינו
פוסק אע"פ אבצעת הגשמים מתרחב ומתפאט על
כל גדותיו מותר לטבול בו :

מפתחות אל הלכות נדה .

פרק א : אזהרות וחופרים לאשה טרם תכנס לחופר
ובו ל"ג סעיפים .

פרק ב : דיני ווסתות וכו' י"ז סעיפים .

פרק ג : דיני מראות הדם וכו' ו' סעיפים .

פרק דביעי : דיני כתמים ונדיקת האשה וכו' י"ב

פרק חמישי : דיני כלה הנכנסת לחופה וכו' ה' סעיפים

פרק ששי : דיני בעילה ראשונה וכו' ו' סעיפים .

פרק זביעי : דיני יולדת ומפלת וכו' ו' סעיפים

פרק חמיני : דיני דברים האסורים בימי נדת
ובו כ"ה סעיפים .

פרק ישיע' : דינע אביבת הלבוך ובידיקתה וכו' יא סעיפים
פרק עזרי' : הלכות טבילה אלא אמתנות האשה זיו' וכו' א
שבעה סעיפים .

פרק י"א : דינע טבילה ופנינתה וכו' נ"ן סעיפים .
פרק י"ב : דינע בדיקת בית הפתחים וחפי' פה בשבת
וכו' י"ח סעיפים .

פרק י"ג : אמתת תעשה ברבת הטבילה וכו' סעיף א'
פרק י"ד : דינע טקוק וחינוך וכו' ל' סעיפים .

AUTHOR _____

NO. 4670

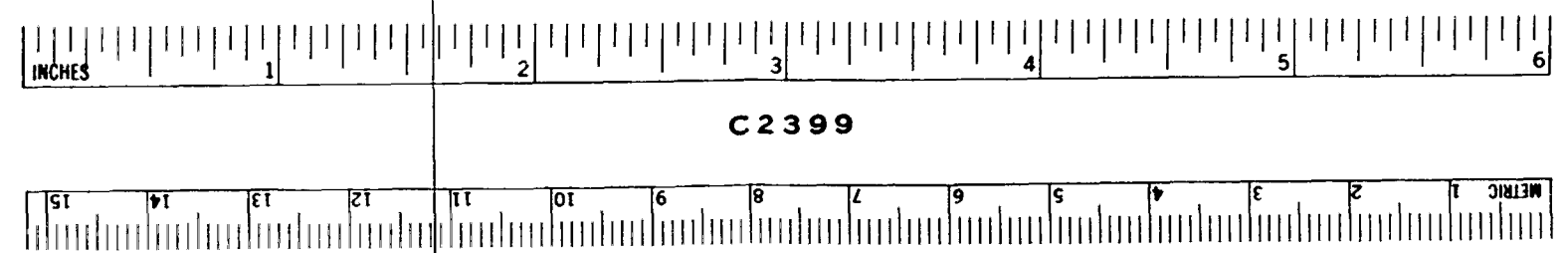
TITLE ר'ע'י ה'י'צ'ח ה'י'צ'ח

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1550

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX **University Microfilms, Inc.**
 A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION